

AZ EMBERISÉG LEGSZEBB ÁLMA

Vannak emlékképek, amelyeket nem változtatnak az évek; amikor a Téli Palotára gondolkodok, akkor dübörög a föld, hallom a szomszagtárgyakozó „hurra”-kat, lópaták erdeje csattog a cári köveken, szuronyok tartják a hófelhőseget, s a palota vak ablakai mögött sápadt arcok tétovasága, félelme vibrál.

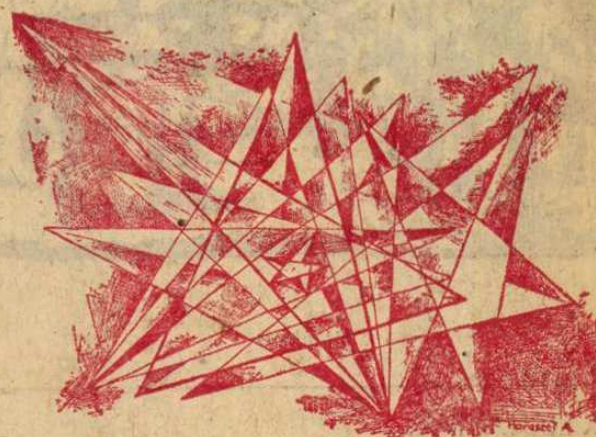
Vannak emlékképek, amelyek kiegészülnek, évről évre több fény sugaroznak az emberi arcokra; amikor Leninre gondolkodok, emberi történelmi nagyság emelkedik a világ fölé, tiszta szavak, értelmes szavak, gyújtó szavak sokasodnak világtörténelmi eszmévé, zuhognak szívre és agyra, betörnek az aranyragyogású falak közé, betérnek a vályogházak falai közé, betörnek a hazugságból felépített világkép falai közé, s betérnek az elnyomottságból épült falak közé.

Vannak emlékképek, amelyeket megváltoztatnak az évek; megingathatatlanok tűnő várak dőlnek romba, megdönthetetlennek hitt eszmék válnak erőtlenné, vályogfalak közé préselt nyomorult évszázadok lépnek ki az isten kék ege alá, újjongva és kurjongatva, vályogszínű emberek jönnek elő a vályogfalak mögül emberi hangon szólítva egymást, országhatárokat fognak kezét és országhatárokat üzennek egymásnak emberiül, karok emelkednek dühösen a magasba, vijjogva, tüzet okádva, és karok emelkednek összefonódva a levegőbe, az élet hadat üzen a halálnak, az élet kezét ráz az étellel, a halál kezét szorít a halállal, az élet élni akar, a halál megfojtani az életet.

Vannak emlékképek, amelyek arra kényszerítenek, hogy egymás mellé rakjuk a szavakat, fogalmakat: munka és henylés, szeretet és gyűlölködés, béke és háború, igazság és igazságtalanság, gyilkos és meggyilkolt, embertelenség és humanitás.

Vannak emlékképek, melyeket egyetlen dátum ragyogtat fel, melyeket egyetlen hónap formál embernagyságúvá, melyeket egyetlen nap szór szét szerte a világon, hogy megfogadjon az emberiség legszebb álma; a szabadság.

Szentgyörgyvölgyi Rezső

VILÁG PROLETÁRIAI, EGYESÜLJETEK!

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XVIII. évfolyam

10. szám

1973. október

Ára: 60 fillér

FELHÁBORODÁSSAL

ítélte el az ország postásközvéleménye a chilei junta gyalázatos akcióját. 332 röpgyűlésen 15 894 postás mondott ítéletet, 193 tiltakozó táviratot küldtek a Chilei Köztársaság nagykövetségének. A postástársadalom nevében szakszervezetünk elnöksége a következő táviratot küldte el: „A Magyar Postások Szakszervezete Elnöksége 60 ezer postás dolgozó nevében mélyszégyenű felháborodással ítéli el a chilei ellenforradalmi katonai akciót, amely erőszakos úton megdöntötte a köztársaság törvényes kormányát, véres hajtóvadászatot indít az ország haladó erői ellen és a reakciónak szolgáltatja ki a chilei népet. Együttérzésünkről biztosítjuk chilei munkástestvéreinket, követeljük a népi egységkormány jogainak visszaállítását”.

Szocialista módon

BORSOD—
HEVESI KÖRKÉP

NÉPMŰVELŐK

TANÁCSKOZÁSA

ZÁNKÁN

Őszinte eszmecsere,

A magyar és a bolgár postás szakszervezet között már nem új keletű a kapcsolat. Az őszinte barátság egyik kézzelfogható megnyilvánulása volt, hogy az elmúlt hónapban csaknem kéthetes tapasztalatcserén tartózkodott hazánkban a bolgár testvérszakszervezet három tagú delegációja: Jonko Petrov Tchenguélov, a Központi Bizottság elnöke, Boyan Christov Grigorov osztályvezető és Ing. Assev Atanasov Alexiev, a burgaszi kerület területi bizottságának elnöke. Bolgár barátainak ezalatt az idő alatt alkalmuk nyílt arra, hogy behatóan tanulmányozzák szakszervezetünk vezető szerveinek munkáját, az alkalmazott módszereket, de emellett ellátogattak számos postahivatalba, -üzembe, a fővárosba és vidéken egyaránt.

Mint Tchenguélov elvtárs, a delegáció vezetője elmondotta, sok jó, hasznos módszert jöttek tanulmányozni hozzánk és az ittletük alatt szerzett tapasztalataikról őszinte eszmecsere közepette számoltak be dolguk végeztével Besenyei Miklós főtájtár, Gyimesi Antal és Baranyai Gézáé osztályvezetőknél.

Már a beszélgetés elején kitént, hogy igaz barátok ültek le az asztal két oldalához, hiszen bolgár barátaink őszintén és kendőzetlenül adtak számot a szocializmus építéséről, s nyomon követhetjük, hogy ebben a nemes törekvésben milyen szerepet vállalnak a bolgár postások. Az ismertetésből jócskán kaptunk füzlitőt a szakszervezet sajátos tennivalóiról is. A Jonko Petrov Tchenguélov elnök által vázolt kép érzékeltette azt a hallatlanul sokrétű tevékenységet, amelyet a fejlődés jelenlegi szakaszában kívánnak megoldani.

Bulgáriában, akárcsak hazánkban, az ötéves terv jelenlegi szakaszában nagy gondot fordítanak a munkatermelékenység fokozására, a minőség javítására. Ebben a szerteágazó és bonyolult feladatban találta meg a postások sajátos tennivalóit. Azt például, hogy a telefonközpontokban felméréseket végeztek, s a munkanap-fényképezés alapján kimutatták, hogy rengeteg még tartalék, mert a munkaidő kihasználása 70–80 százalékos. Teljességgel bizonyos, hogy egy megye vagy város, de akár az egész népgazdaság területén is csak úgy lehet valamennyi ágazatban a rövidebb munkahetét megvalósítani ha a postás dolgozók a maguk módján törek-szenek tennivalóikat megoldani. A munka folyamatossága és zavartalan biztosítása érdekében elsőrendű feladatuknak tartják a modern, crossbar rendszerű telefonközpontok felszerelését.

— Ezért is örülünk — hangsúlyozta Tchenguélov elvtárs —, hogy módunkban állt közvetlenül munka közben tanulmányozni magyar szaktársaink munkamódszerét. Így többek között Pécsen igen szívesen segítettek nekünk, s az ott dolgozó kollégák őszintén választottak minden kérdésünkre. Ezt a baráti segítőszándékot tapasztaltuk Esztergomban és másutt is. Csak az elismerés hangján tudok szólni arról, ahogy magyar barátaink értik a mesterségüket.

Ezen az utolsó eszmecsere is kitént, hogy vendégeink fáradhatatlanok voltak, nem sajnálták az időt, s alaposan feljegyezték mindent, ami őket érdekelt. Így többek között nagy érdeklődést tanúsítottak a gazdaságirányítás jelenlegi rendszeréről. Főleg azt boncolgatták, hogy mennyire serkent jobb munkára, a ter-

melékenység fokozására a nyereségérdekeltségi rendszer. Olyan terület ez számukra, amelyet jól akarnak megismerni, mert tervezik ők is, hogy a náluk is alkalmazható módszereket meghonosítsák.

Valóban élményszámba ment, amikor az asztal két oldalán a házigazdák és a vendégek egy csopót sem kerülgettek még a legkényesebbnek látszó kérdéseket sem. Izgalmas, sőt hasznos volt, hogy aprólékosan megismerték mindkét ország dolgozóinak bérrendszerét, a kereseteket. Hamar előkerültek a ceruzák, következtek az osztások, szorzások. Mert a bér és a kereset csak akkor mond valamit a másik fél számára, ha ezt kiegészíti a vásárlóerő és a reáljövedelem megismerése. Kitént, hogy nem csupán vendégeink tapasztaltak nálunk, hanem, amint Besenyei elvtárs ott menetközben is megállapította: akad néhány olyan bolgár tapasztalat, például a bérézésben, amely első hallomásra szimpatikusnak, esetleg megszívlelendőnek tűnik.

Nagy figyelem és érdeklődés kísérte Tchenguélov elvtárs fejtegetéseit, amikor a munkavédelem újszerű feladatait és tennivalóit ecsetelte. Bulgáriában ugyanis a munkavédelmi feladat eddig a gazdasági vezetés hatáskörébe tartozott. Viszont az is bizonyítást nyert, hogy olykor a dolgozók egészségvédelme és munkavédelme kívánnivalót hagy maga után. Ezért a szakszervezetek hosszú erőfeszítés árán elérték, hogy a munkavédelemmel kapcsolatos feladatok átkerülnek hozzájuk.

Szinte azonos gondnak tűnt barátainknak az a fejtegetése, hogy mennyire fontosnak tartják az aktivisták, valamint az üzemi tanácsok tagjainak képzését. Azt

szeretnénk elérni, hogy a dolgozók valóban váljanak az üzemi, a munkahely gazdáivá, erősödjék az üzemi demokrácia. Ezt viszont csak úgy lehet biztosítani, ha az emberek minél nagyobb tömege járatos a közgazdasági és egyéb kérdésekben.

Vendégeink, miközben megköszönték szakszervezetünk vezetőinek, hogy biztosították számukra a gazdag tapasztalatcserét, azt sem mulasztották el megjegyezni, hogy tapasztalataik szerint a magyar postás dolgozók képzetek, ismerik mesterségük fortélyait, s nagy szorgalommal végzik mindennapi munkájukat. Bárhol, bárkit szólítottak is meg, mindenkor őszinte és részletes választ kaptak kérdéseire. Megígérték, hogy a magukkal vitt hasznos tapasztalatokat a gyakorlatban gyümölcsöztetik. Annak a szilárd meggyőződésüknek adtak hangot, remélik, hogy a küldöttségek cseréje a jövőben minden szinten gyarapodni fog és szívesen látják vendégül az arra alkalmas időben szakszervezetünk küldöttségét.

A megbeszélést a nyílt, őszinte légkör és a kölcsönös segíteniakarás jellemezte. A közös gondok és célok megbeszélése, a tapasztalatok kölcsönös kicserélése testvéri légkört teremtett. A tárgyaló felekben méltán alakult ki az a vélemény, hogy a tanulmányút jól szolgálta a tapasztalatok kicserélését, a nemzetközi szolidaritás és a szocialista országok testvéri kapcsolatainak erősítését. Céljaink közelebb, még akkor is, ha munkánkban vannak eltérések. Az a fontos, hogy együttesen jól szolgáljuk a béke, a szocializmus ügyét Bulgáriában és idehaza, Magyarországon.

Abrankó Endre

igaz barátok között

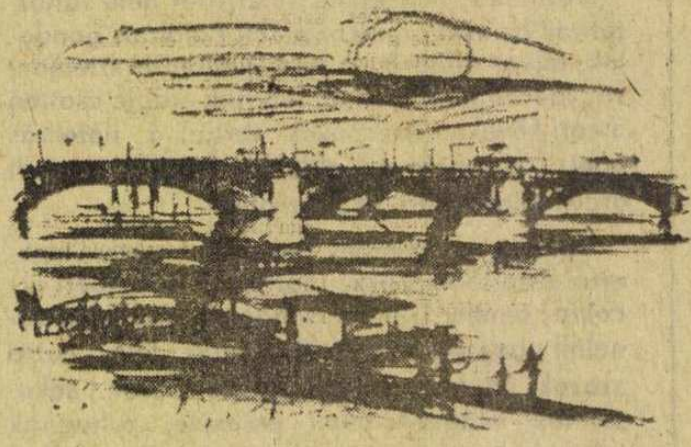

Megjulás

Női fej

Margithid

MÁR ELUTAZTAK...

Rádióközvetítés, lemezsiker

A Postás Szimfonikus Zenekar „Remekművek” című zeneakadémiai hangversenysorozatát hirdető plakátját — egy felirat szegi át: „Minden bérlet elkel”. A zenekart tizenhárom éve dr. Vasadi Balogh Lajos dirigálja. Ez idő alatt tizenhat nagy külföldi turnén vettek részt, s évente százhusz koncertet adtak. Legutóbb nagy sikerrel szerepeltek a bécsi ünnepi heteken. A rendszeres külföldi vendégszereplések és az itthoni telt házak is bizonyítják, ezt a zenekart szereti a közönség. És ezenkívül egy titkot is elárult dr. Vasadi karnagy.

— Négy éve minden bérleti műsort úgy állítottuk össze, hogy az előző évi közönségnek egy kérdőívet küldünk. Ebben választ várunk arra, hogy mi, ki és miért tetszett a legjobban, s mit szeretne hallani a következő évadban. Körülbelül ezer ilyen levelet postáztunk, s általában hatszázra választ is kapunk. Ezt pontozásos rendszerrel értékeljük, és a végső műsorösszeállításnál kitűnik, hogy elképzeléseink találkoznak a közönség igényeivel. Most is ez alapján bővítettük ki hármas sorozattal a műsort: Verdi Requiemjével, a Beethoven- és a Csajkovszkij-esttel. Ezt én magamban jóértelemű népszavazásnak hívom. Ezenkívül sokan személyesen is felkeresnek egy-egy koncert után. Mivel ilyen közeli kapcsolatot alakítottunk ki a közönséggel, tudjuk, hogy negyven százaléka postás dolgozókból tevődik ki az „állandó bérlet” sora. Lemezünk — Berlioz Fantasztikus szimfóniája — is közönségsikerrel kelt el az üzletben.

— Mit tesznek annak érdekében, hogy a közönséget zenéértővé neveljék?

— A postás technikuskok tanulói részére minden évben hat koncertből álló „Ifjúsági sorozatot” rendezünk. A Filharmoniaival kötött megállapodásunk értelmében az ország különböző pontjain hangversenyt adunk, évente általában hetvenet, részben felnőtteknek, részben az ifjúságnak. Ha egy-egy koncert után —

amelyekre a zenepedagógusok és a tanárok előre alaposan felkészítik a diákokat — csak husz olyan marad, aki felnőtt fejjel is igényli majd a komoly zenét, már azt mondom: megérte.

— A tanácsok népművelési rendezvényein is szerepelnek?

— Igen, ezeknek a száma évente húszra tehető. Augusztus 20-án több mint kétezer embernek játszottunk a Vajdahunyad várban. Öt nappal később, a Budapesti Centenárium Ünnepségein pedig ugyanazokat szólaftattuk meg, akiket ötven évvel ezelőtt, 1923-ban Dohnányi Ernő előnkarnagy: *Erkel, Bartókot, Kodályt*.

— Úgy hatom, a zenekari tagok között időnként versenyt rendeznek. Miért van erre szükség, hiszen zsúfolt programmal rendelkeznek?

— A kettő egyáltalán nem zárja ki egymást, sőt, kölcsönös haszonnal jár. Már ötödik éve hangszercsoportonként szóló- és kamarazene-versenyt rendezünk — kötelező és szabadon választott művekből. A győztesek pénzjutalomban részesülnek, a díjak odaítélésében neves művészekből, zenekritikusokból álló zsűri dönt. A zenekari tagok már hónapokkal előbb készülnek a versenyre — amely legközelebb 1974 májusában kerül megrendezésre —, s ez a többlettudás a közös zenekari munkában is kamatozódik.

— Mikor utaznak ismét külföldre?

— Október másodikától november hatodikáig turnézunk Nyugat-Európában a *Compagnia Italiana del Opera Milano* kiváló együttesével — immár hatodszor. Harmincegy este lépünk fel, minden alkalommal én dirigálok. A nürnbergi premiert Verdi *Alarcosbálya*, ezenkívül szimfonikus koncertjeink is lesznek. Nyugat-Németországon kívül Hollandia és Luxemburg legnevesebb színházaiban is fellépünk. Úgy érzem, az évadot is szépen zárjuk: december elsején a *Magyar Rádió hatos stúdiójából* egyenes adásban a Kossuthon közvetítik nyilvános koncertünket.

Nyugdíj, két nappal korábban

A posta vezérigazgatója utasítást adott ki a nyugellátási és a gyermekgondozási utalványok kifizetésének új rendjéről.

A vezérigazgató rendelkezése szeptembertől — decembert kivéve — havonta két nappal korábban, 22-e helyett már 20-án megkezdik a kifizetést, amely a hónap végén fejeződik be. Decemberben — mint ismeretes — a csúcsgazdálkodás tehermentesítésére évek óta már 14-én kezdődik a nyugdíj-utalványok kézbesítése. Amennyiben az utalványok kézbesítésének első napja,

vagyis 20-a vasárnapra vagy munkaszüneti napra esik, akkor a kézbesítést már 19-én megkezdik, a nyugdíj-folyósító igazgatóság egyébként már az új kézbesítési rendszernek megfelelően adja át a postának az utalványokat.

Az utasítás külön felhívja a figyelmet, hogy a kifizetési rendszer átszervezésével, illetve a kifizetési időszak előrehozásával kapcsolatos átsorolásokat — a SZOT erre vonatkozó irányelveinek megfelelően — a legközelebbi jövőbeni gondossággal hajtsák végre a postahivatalok.

KORUNK MŰVÉSZETE

Nehéz dolga van annak, aki a magyar irodalom helyzetéről akár csak pillanatképet, vázlatot akar készíteni, különösen ilyen rövid terjedelemben. Mindig is olyan gazdag, sokszínű volt ez az irodalom, hogy mindenfajta egyszerűsítés, amely akár csak egyik vagy másik oldalát hangsúlyozza, már torz, a valóságnak meg nem felelő képet tud csak kialakítani.

Ilyenfajta egyoldalúsága például a magyar irodalomról szóló véleményeknek, hogy igazában a líra, a költészet volt és maradt a vezető műfaja. Ez valószínűleg még azokban az évtizedekben sem volt teljesen igaz, amikor vitathatatlanul a magyar költészet hozta létre a legidőutóbb, nemzetközi összehasonlításokban is a legnagyobb rangot biztosító műveket. Akkor is élt Mikszáth, Móra, Móricz, hogy csak a legismertebbeket említssem. Kétségtelen azonban, hogy az a „költői vonal”, amit a magyar irodalomtörténet Petőfi, Ady, József Attila örökségében rajzol meg, hosszú ideig a legerősebben

Irodalmi pillanatkép

nyomta rá a bélyegét az irodalomra, mint művészet-re. Ha valami újdonságot keresünk az elmúlt évtized, s napjaink irodalmában, akkor feltétlenül azt találjuk, hogy ha a költészet nem is szorult háttérbe, a korábbinál lényegesen rangosabb helyet biztosított magának a drámai irodalom és a regény. Igaz, a novella, az elbeszélés, mint műfaj, a két világháború között — egyebek közt anyagi okokból is — már sok író számára a befutás lehetőségét, a bemutatkozást és sokszor a megélhetést biztosította. Nem véletlen hát, hogy a legjobb írónk — gyakran költőink is — rendszeresen publikáltak novellákat, többnyire az újságokban, folyóiratokban. Az is igaz, hogy a regényirodalom az elmúlt évtizedekben világszerte olyan változások ment keresztül, amely különösen a regények terjedelmének rövidülésével járt, s ilyenformán mintegy közelített a novellához.

Ezek a változások — amelyek egyebek között a film és a televízió hatásaként is felfoghatók — kedvezőek voltak a magyar irodalom, közelebbről a magyar próza számára. Az elmúlt másfél évtized több olyan jelentős kisregény megszületését hozta, amelyek néhány hónap leforgása alatt felhívták magukra az ország olvasni szerető közvéleményének figyelmét. Ilyen

volt annak idején a *Rozsdamentő*, *Fejes Endre regénye*, a *Husz óra*, *Sánta Ferenc* könyve, *Az orvos halála*, *Fekete Gyula írása*, *Avraham Bogatir hét napja* címmel *Kardos G. György* műve. S ilyen született az elmúlt években is, a *Makra*. Sok tekintetben jellemző ez a mű, amely egy mai munkás-fiatalember sorsának alakulásában nemcsak a közelmúlt történelmét példázza, hanem azt a nagy konfliktuslehetőséget is, amely talán napjainkra jobban jellemző, mint bármely régebbi időszakra; mit kezdünk a megváltozott életkörülményekkel, hogyan éljünk, mit vállaljunk magunkból, s a világból. Mind ezt *Kertész Ákos* könyve nemcsak a történet érdekes fordulataival, hanem stílusának eredetiségével is igen hatásosan tudta előadni. A *Makra* mellett természetesen se szeri se száma azoknak a kisregényeknek, amelyek az elmúlt években születtek, s amelyek nagyjában-egészében ugyanezeket a kérdéseket járják körül. De művészi erejükben, hatásfokukban nem mindig érik utol *Kertész Ákos* regényét.

Talán még érdekesebb az a fejlődés, amely a magyar drámai irodalmat jellemzi. *Örkény István* nevét joggal említhetjük volna a magyar próza fejlődésének jellemzőeként, hiszen például a *Tóték* című kisrege-

nye volt az alapja annak a színpadi műnek, majd filmváltozatnak is, amely azután a könyvvel szélesebb közönség-visszhangra talált. *Örkény* azonban talán jellegzetesebben drámaíró alkat, s a *Tóték* mellett Magyarországon kívül is a leg több helyre az ő műve jutott el, a *Macskajáték*. *Szakonyi Károly* *Ádámhídjára*, *Gyurkó László* *Szerelmem*, *Elektrója* az a sor, ami talán érzékelteti, hogy irodalmunknak ez a korábban kevesebb hazai és még kevesebb külföldi sikert hozó ága ugyancsak jelentősen felelősséget az elmúlt esztendőben.

Hogy végül is a magyar irodalom hol tart ma, azt természetesen elsőrendűen a közönséggel való kapcsolattal szabja meg. Nehány tudományos igényű vizsgálat és a könyvtárak tapasztalatai azt igazolják, hogy javulóban van ez a kapcsolat. Pontosabban: míg korábban a magyar irodalomnak szinte csak olyan klasszikus értéket szerepeltek a „sikerlista” élén, mint *Jókai*, *Móra*, *Mikszáth*, *Móricz*, addig ma fokozódik az érdeklődés az élő magyar irodalom iránt, sok helyen meg is haladja azt a kíváncsiságot, amellyel az olvasók a múlt iránt érdeklődnek. Különösen jelentős a fiatalok vonzódása ehhez az új magyar irodalomhoz.

Bernáth László

Postás népművelők tanácskozása Zánkán

gozásával kapcsolatos feladatokat, a tisztségviselőket oktatása, a szakszervezeti sajtó terjesztésével kapcsolatos propagandamunka külön-külön napirendi pontként szerepeltek.

Részletes tájékoztató hangzott el az általános iskolai végzettséggel nem rendelkező postás dolgozók beiskolázásának kérdéseiről, az előkészítő beiskolázás segítésére érdekében hozott intézkedések tervéről. Az intézkedési terv megjelenését a kulturális, agitációs és propagandafelelősök örömmel fogadták, mert a gyakorlati munka számára komoly segítséget jelent. Az alapműveltség nem rendelkező dolgozók számának csökkentése érdekében csaknem minden területen találkozhattunk már kezdeményezésekkel, melyek között sikereseket is számon tartunk. Az intézkedési terv végrehajtásával a tervszerű, tudatos munkavégzés szakaszába lépünk. A lazán körvonalazott tennivalókat a konkrétan meghatározott feladatok váltják fel. Az intézkedési terv magába foglalja a szakmai szervekre háruló feladatokat is. Ebben a komoly erőfeszítést igénylő munkában ugyanígy csak a szakma és a szakszerve-

zet szoros együttműködésével lehet eredményeket elérni.

A résztvevők kicserélték tapasztalataikat a szocialista brigádok kulturális munkájáról, a „Szocialista módon élni és tanulni” jelszó megvalósítását célzó tevékenységéről. A felszólalásokból kiscsendült, hogy nemcsak a vállalatok színesebbé tétele, hanem a teljesítés segítése, és ellenőrzése területén is előre kell lépünk. Nem uniformizálni akarjuk a brigádok munkáját, de az egyes területeken bevált módszerek máshol is hasznosíthatók, a jó ötletek terjesztése, a tapasztalatok kicserélése nélkülözhetetlen a munka színvonalának emeléséhez. Több felmérésben elhangzott, hogy a brigádok igénylik a segítségadást. Az egyik hozzászóló fogalmazása szerint: „Az egész brigád kint van, amíg kitárlják, mit is vállaltanak.” Sablonoktól mentes, tartalmas tevékenységre van szükség. A problémák ismeretében tűzi napirendre e témát elnökségünk októberi ülésén.

Tájékoztatók hangzottak el az ifjúsági klubmunkáról, az elnökség januári határozata értelmében megjelentetett, a letéti könyvtárak munkájának

fejlesztését szolgáló irányelvekről, a sportmunkáról. Hasznosnak bizonyultak azok a beszámolók, melyeket a kulturális agitációs és propagandafelelősök egy-egy speciális részterületről, mint például a miskolci munkásszálló kulturális ellátottságáról, a debreceni ifjúsági klub működéséről, vagy a József Attila Színházról kitérve egyéni tevékenységről tartottak.

Az adott időn belül mind ezeknek a témaköröknek alapos és érdemben történő megvitatása jó időbeosztást és intenzív munkát igényelt. Az értekezlet sikeréhez hozzájárult a Budapesti Igazgatóság területi szakszervezeti tanácsa által biztosított kellemes környezet, a figyelmek és kedves vendéglátás.

Zoltán Istvánné

Helyreigazítás

Szeptemberi számunkban „Opera, koncert, beat” címmel mai zenét életünkkel foglalkoztunk. A cikkben félreérthető módon szerepelt a Postás Szimfonikus Zenekar: ezért helyesbítettük: zenekarunk nem „társadalmi” és nem amatőr — hanem zeneakadémiai végzettségű, hivatásos művészekből áll.

Elírás történt portréinkban is: *Fekete Ottó* nem a „Szakszervezeti munkaért” kitüntetést nyarta — hanem a miniszter díszéremében részesült.

a szakszervezeti munka hatékonysága

Elnökségünk szeptemberi ülésén arra kereste a választ, hogy társadalmi fejlődésünkkel kapcsolatban miként lehet hatékonyabb a szakszervezeti munka a termelés, a gazdálkodás és a hatalom segítségével; értékelte az 1973. évi beszámolóértékelések tapasztalatait és tájékoztatót fogadott el a panaszügyek intézéséről és a postás dolgozók-nak nyújtott jogsegélyekről.

1

Az első témában rendkívül elemző írásos anyag állt az elnökség tagjai rendelkezésére; így is munkanyagként kezelték, számos tartalmi momentummal, érveléssel, gondolatokkal gazdagították a felszólalók — ennek átdolgozásával kerül majd ez az összeállítás a SZOT-hoz, hisz a legfelső plénum is napirendre tűzi.

Az írásos anyag részletesen elemezte a szakszervezeti demokratizmus mai helyzetét, a szakszervezet belső életét, fejlesztésének lehetőségeit, a munkastílust, a vezetést és irányítást, s kereste a hatékonyabb munka módjait, feltételeit. Az írásos anyag tartalmazta a szakszervezetek érdekvédelmi tevékenységének hatékonyságát is, leszögezve, hogy az érdekvédelmi munka gyenge pontja ma is az egyéni érdekvédelem. Valamennyi résztvevőhöz fel-sorakoztatták elnökségünk álláspontját, javaslatait, módosításait.

2

A beszámoló értékeltek — a jelentés szerint — elérték céljukat, jó fórumai voltak a szakszervezeti demokraciának, jól szolgálták a szakszervezeti tagság átfogó tájékoztatását. Ellenőrző szerepük növekedett, fókuszodott a tisztségviselők felelőssége. A szakszervezeti munka iránti érdeklődés és a dolgozók aktivitása emelkedett.

A jelentés megállapítása szerint az elmúlt évhez viszonyítva minden szinten javult a beszámolókat tartalmi színvonalon. Még jobban és következetesebben épültek szakszervezetünk IX. kongresszusa és a helyi szakszervezeti szervek határozatainak végrehajtására. A beszámolóban nagyobb hangsúlyt kapott a szak-

szervezeti szerv saját tevékenységének értékelése, így a beszámoló több lehetőséget adott a vitákra.

A fejlődés mellett volt hiányosság is; így például a szakszervezeti szervek egy része nem, vagy nem az elnökség határozatában megfogalmazott formában tartotta meg a beszámoló értékelését. Az előkészítés hiányosságára mutat az is, hogy az osztálybizottságok és a bizalmiak egy része nem tett eleget beszámolási kötelezettségének.

3

Hogy alakultak a postai panaszok? A tárgyalás időszakaiban — 1972. júl. 1-től 1973. júl. 1-ig — 91 panasz érkezett. Ezek többségét az előírt 30 napos határidőn belül elintézték, kivételt csak a bonyolultabb panaszok képeztek. A legtöbb panasz bér- és munkaügyi problémákkal, jubileumi jutalommal volt kapcsolatos. De előfordultak olyan panaszok is, amelyekben bejelentést tettek egyes szakmai vagy szakszervezeti vezetők intézkedése, magatartása ellen.

A hetente két alkalommal megtartott jogi fogadóórán évente több száz postás dolgozó és nyugdíjas kér jogi tanácsot és segítséget ügyes-bajos gondolatai elintézéséhez. A panaszok többsége munkaügyi vita. A döntőbizottságok 1972-ben közel ezer ilyen vitát bíráltak el, ezek közül 112 I. fokú határozatot került fellebbezéssel a TMDB-hez. A TMDB posta tanácsa 15 esetben a panasznak helytadót, 10 alkalommal részben helytadót, 78 ügyben a fellebbezést elutasító határozatot, 9 ügyben pedig az eljárást megszüntető határozatot hozott.

Mint ismeretes, január 1-től a TMDB megszűnt, és feladatát a területileg illetékes munkaügyi bíróságok vették át. Az egységes postaszintű joggyakorlat biztosítása így a jövőben még fokozottabb figyelmet igényel. A Posta-vezérigazgatóság ezért olyan információs rendszer kidolgozását tervezi, amely lehetővé teszi a postás dolgozók munkaügyi vitáiban eljáró bíróságok ítélezési gyakorlatának megismerését és időben történő koordinálását.

(völgyi)

Élete: a posta

Mészáros István főfelügyelő, a pusztaszabolcsi postahivatal vezetője arra kéri, beszéljen az életéről, amely — másoktól tudom — annyira összekapcsolódik a postahivatal életével, hogy a kettőt egymástól elválasztani jóformán nem lehet. Nagyon nehéz interjúalany Mészárosné, így csak kérdésekkel lehetett belőle kiszűrni a válaszokat. Azokban is másokról akart beszélni, magáról alig.

— Mióta dolgozik a pusztaszabolcsi hivatalban?
— Mint kisegítő alkalmazott kerültem Szabolcsra 1944. május 18-án. A legzűlésebb háborús helyzet volt akkor már itt. A rendkívül viszonyokra tekintettel — minden előzetes formázás mellőzésevel — azonnal letették a hivatali esküt, majd távbeszélőkezelő lettem. Néhány hónap múlva, december 5-én azonban megszűnt a postahivatal működése, ideért a front. Az állomáson hagyott 14 vagon lőszer felrobbant és a postahivatal és környéke a földdel lett egyenlő.

— Ön volt az első, aki felszabadulás után visszatért a romokhoz.
— Szülőfalumba, Bölcskőre hazamenni már nem tudtam, így hát itt húztam meg magamat a faluban egy barátommal együtt. Valóban elsőként jöttem vissza a hivatalba, azaz csak a romjaihoz. Az épen maradt helyiségekben megnyitottuk a közben házatért három altszettel a postát, a szovjet katonák segítettek a távíró és telefon beállításában, egy maszek malmostól szereztünk egy páncélsekrényt, közben postamesterünk is — katonaszókevényként — hazajött, így már működőképes volt a hivatal. Közben a rendelkezéseimre álló tankönyvekből magántanul tanultam és 1947-ben postamesteri vizsgát tettem.

— Mióta vezeti a pusztaszabolcsi hivatal?
— 1951. február 28-án nevezték ki hivatalvezetőnek. Azóta dolgozom főnökként és most már valószínűleg innen megyek majd nyugdíjba is.

— A hivatal munkájáról sok jó hallani.
— Ez a Petőfi és a Dobó Katika szocialista brigádoknak köszönhető. A mi hivatalunk munkája nem könnyű, pályaudvari postahivatal vagyunk. A munka nehezét, a rakodást a Petőfi brigád végzi, heten vannak, csupa férfi, 18 éve dolgoznak együtt. A Dobó Katika brigád egy évvel fiatalabb, 18 tagja van, csupa nő, ide tartozik a felvétel és a kézbesítő csoport, valamint a távközlés.

— Mint mondhat a brigádokról?
— Csak a legjobbakat. A létszámunk stabil, nincs rang- és beosztásbeli különbség az emberek közötti érintkezésben, valóban mindenki egyért és egy mindenkiért. Öröm velük dolgozni.

Október 15. és 22. között Várnában a VIII. világkongresszuson találkoznak egymással valamennyi kontinens haladó szakszervezetei.

Az SZVSZ főtanácsa nemcsak a tagjainak küldött meghívót, hanem mindazon szervezeteinknek, akik érdekeltek a haladás, a nemzetközi enyhülés, a szakszervezeti egység megteremtése ügyében. Gondoskodtak a legszélesebb és legteljesebb sajtónyilvánosságról is, számos világslap számára külön is küldtek meghívót. Az ilyen szellemben történt előkészítés minden valószínűség szerint jó talajt és megfelelő légkört biztosít majd a kongresszus munkájához, az őszinte eszmecserehez, a feladatok megoldásához.

A VIII. kongresszusra olyan időpontban kerül sor, ame-

Az egység megteremtéséért

lyet nyugodtan nevezhetünk a nemzetközi érintkezés új korszakának. Ez az új periódus, a nemzetközi együttműködés előtérbe kerülése megmutatkozik mind az államközi, mind pedig a szakszervezeti kapcsolatokban. E folyamat alapjait a szocialista országok, különösen a Szovjetunió következetes békepolitikája szolgálja, kiegészülve persze azokkal a sikerekkel, amelyeket ennek a politikának hívei szerte a világon számos területen arattak.

A nemzetközi feszültség enyhülése, a közeledés, az enyhülés politikájának gya-

— Kitüntetései közül?
— A Szocialista munka hivatala címet nyertük el 1967-ben. 1970. évi munkánkért pedig az előző kitüntést. A Petőfi brigád harmadik éve bronzkoszorús, a Dobó Katika pedig három évig bronzjelvényes, majd két év óta ezüstös. Hadd tegyem hozzá: 1967 óta egy év kivételével folyamatosan miénk a Szocialista munka hivatala „fün.”
— Ennek jelentős szerepe van a nagyközség közelében.
— Már a harmadik ciklusban vagyok tanácsai vb-tag, valamint a Népröntő titkára. Most elnökké akarnak választani a Népröntőben.
— Kitüntetései?
— A Posta kiváló dolgozója címet 1955-ben kaptam meg, tavaly április 4-én a Munka Erdemrend bronz fokozatával tüntettek ki, legutóbb pedig békemozgalmi munkámért aranyjelvényt kaptam. De megkérem, inkább a brigádokról írjon. Ok jobban megérdemlik...

Balogh József

korszakban élünk, amelyben a munkáosztály harca mindinkább nemzetközivé válik. Ennek következtében a nemzetközi szakszervezeti mozgalomban is előtérbe került az egység megteremtésének ügye. S itt nem csupán az egyes országokon belül a különböző szakszervezeti központok egységéről van szó, hanem a nemzetközi szövetségek egymáshoz való közeledéséről is.

A Szakszervezeti Világszövetség természetesen az egyik oldalt képviseli, ugyanakkor a különböző nemzetközi szervezetek közötti közeledés, a széles körű kapcsolatfelvétel mellett foglal állást. Remélhető, hogy Várnában közelednek egymáshoz az álláspontok, s sor kerül a közös akciók szervezésére, az együttes fellépésre.

szervek és mozgalmai testületek ülése, a szak- és politikai folyóiratok hasábjain szenvedélyes véleménycsere folyik erről a témáról.

Mint ilyenkor legtöbbször előfordul, az egyébként segítőkész polémikában szélsőséges vélemények is elhangzanak. Egyesek úgy vélekednek, hogy a tervszerűség további javítása, a központi akarat magasabb szintű érvényesítése érdekében vissza kellene állítani a korábbi irányítási rendszert, amikor a helyi kezdeményező készségek gúzsba kötve a legapróbb kérdésekben is „fönn” döntöttek. Mások amellett érvelnek, hogy az érdekeltiségi rendszer következetes érvényesítésével lehet csupán rendet teremteni. A harmadik felfogás melyet általában az idősebb generáció képvisel, a számítás nélkülű áldozatkészségre, vagyis az öntudatra apellál.

Kinek adhatunk igazat? Az elmúlt negyedszázad tapasztalatai egyértelműen arról tanúskodnak, hogy a három felfogás közül külön-külön egyik sem fogadható el. Helyette inkább arra kellene törekedni, hogy — a változott körülményeknek megfelelően — elvi alapon nyugvó kompromisszumot kössenek egymással a vitatkozó partnerek: az anyagi érdekeiket jobban párosítsák az emberek öntudatos tenniakarsá-
val, természetes alkotókészségével, s ha a szükség úgy kívánja, ne riadjanak vissza az adminisztratív beavatkozástól sem.

TERVSZERÜBBEN!

A Szakszervezetek Országos Tanácsának néhány nappal ezelőtti ülésén ismét számos ténnyel, példával bizonyították az MSZMP Központi Bizottsága 1972. évi novemberi állásfoglalásának igazát: fejlődésünk egyik legsarkalatosabb pontja a tervszerűség, a központi akarat magasabb szintű érvényesítése a gazdasági és a társadalmi élet minden területén. Vonatkozik ez a beruházásokra, a gazdaság korszerű szerkezetének kialakítására, a létszámgazdálkodásra, az ár- és bérpolitikára, vagyis a termelésre és elosztásra egyaránt. A cél és a szándék valóra váltása — irányítási rendszerünk általánosan eredményesen működő közgazdasági környezetében — azonban csak létszámilag egyszerű.

Az utóbbi időben tucatjával megjelent, nyilvánosan is publikált elvi jellegű és általánosságokban fogalmazott „egyértelmű” csupán annyit jelent, hogy a partnerek egyetértének a Központi Bizottság állásfoglalásával, és őszinte meggyőződésből készek az együttműködésre.

Az együttműködés „hogyan”-ja viszont nem mindenhol egyértelmű. Nem véletlen, hogy az utóbbi időben a gazdasági

PÁRIZS:

PROBLÉMÁK AZ IRÁNYÍTÓ-SZÁMOKKAL

A francia postaügyi minisztérium közlése szerint a lakosság legalább tíz éve lesz szüksége ahhoz, hogy a postai irányítószámokat megszokja, illetve helyesen alkalmazza. Franciaországban az új rendszer bevezetésének most volt az egyéves jubileuma. Ebből az alkalomból hozták nyilvánosságra a postaügyi minisztérium jelentését, amelyből kitűnik, hogy a franciáknak csupán 53 százaléka alkalmazza helyesen az irányítószámokat. Ennek a magyarázata maga a rendszer kissé bonyolult kidolgozásában van: ugyanis csak minden ötödik francia község — 37 000 közül 7500 — rendelkezik saját postai irányítószámmal, a többi a legközelebbi nagyobb helyiséggel azonos.

Komplikáltabbá teszi a dolgot, hogy a nagyobb városoknak — az elosztóhivataloknak megfelelően — két vagy még több irányítószámuk is van. Ez az eljárás sokak számára olyan bonyolultnak tűnik, hogy inkább nem is tünteti fel a számot.

(Le Monde)

MOSZKVA:

A szovjet főváros legnagyobb postahivatala

Moszkva Kazanyi pályaudvarán nemrég nyitották meg a szovjet főváros legnagyobb és legmodernebb postahivatalát, ahol ötmillió levelet, 600 ezer újságot és folyóiratot, valamint 75 ezer csomagot kezelnek naponta. Az új postahivatal Európa egyik legmodernebb ilyen jellegű intézménye, amely kitűnően gépesített, és így a dolgozók munkája könnyebb, s gyorsabban lehet a nagy forgalmat lebonyolítani. A hivatalban 15 félautomatikus levelesztályozó gép, több mint húsz felvonó, öt félautomatikus csomagosztályozó gép működik. Figyelemre méltó, hogy az egyes osztályokat futótárlatok kötik össze. A diszpécseri szolgálatot pedig megkönnyíti a televízió, amely lehetővé teszi a szállítványok ellenőrzését, a futótárlaton, kezelését és elhelyezését a vagonokban. Az új moszkvai postahivatal rakodóterületeire egy-egy 16 vasúti postakocsi állhat be.

(Izvesztija)

TÖBB SZÁZ POSTAHIVATAL HELYETT 31 OSZTÁLYOZZA A LEVELEKET

A posta — mint ismeretes — az automatizálás előkészítésére január 1-én vezette be a levelezésben az irányítószámok használatát. Az eltelt néhány hónap tapasztalatai világviszonylatban is kedvezőek, hiszen a levelek és levelezőlapok 95 százaléka ráírják a munkát gyorsító irányítószámot. A közönség eddig jól vizsgázott, most a postán a sor. Az eltelt időszakban ugyanis nemcsak a közönség, hanem a postások is tanultak az irányítószám alkalmazását: az érintett postahivatalokban fokozatosan vezették be a levelek új rendszerű feldolgozását.

A postavezérigazgató utasítása szerint a termelékenyebb, gazdaságosabb munkarend érdekében, szeptember 3-tól már országsszerte egységesen az irányítószámok alapján — nem mozgóposták, hanem a meghatározott területi egységek, körzetek szerint — dolgozzák fel a küldeményeket. Ezzel együtt jobban központosították az irányító szolgálattal, s a korábbi több száz helyett 31 kijelölt postahivatalban végzik a küldemények részletes és részleges feldolgozását.

Korábban a levelek csoportosításával foglalkozóknak az ország helységneveit, s a postavonalakhoz kapcsolódó településeket kellett ismerniük. Most az irányítószám alkalmazásával egyszerűsödött munkájuk, ugyanakkor tudniuk kell azt is, hogy egy-egy város, község milyen irányítószámot kapott. A levelek 31 százaléka ugyanis még mindig szám nélkül kerül a postára. A hagyományosan címzett levelekkel, éppen a korszerűbb irányítási módszer miatt, külön kell foglalkozni s ez lassítja a továbbítást.

Teljes létszámmal

A tatai postán évek óta nem sikerült feltölteni a létszámot, és ez különböző erőfeszítésekre késztette a dolgozókat. Az elmúlt hónapban mind a 64 helyet betöltötték és a létszám szeptemberben is teljes. Ettől az ürvendes jelenségtől a posta vezetői a munka további minőségi javulását várják.

KALEIDOSZKOP

PRÁGA:

Mennyi tv-előfizető van Csehszlovákiában?

Csehszlovákiában a postai hatóságok felmérést végeztek annak megállapítására, hogy mennyi a tv-előfizetők száma az országban. Az idei év első felének statisztikai adatai szerint Csehszlovákiában a tv-előfizetők száma 3 348 026. Figyelemet érdemel, hogy az ezer lakosra jutó 243 tv-készülékkel Csehszlovákia a világ első öt országa közé tartozik.

(CTK)

ZÜRICH:

BOMBAMERÉNYLET

Nagy érdeklődést keltett nemzetközi postakörökben az a Svájcban érkezett hír, hogy Zürichben bombamerényletet követtek el a Nemzetközi Távíró- és Telefon Társaság — ITT — zürichi épülete ellen. Az épületben és berendezési-

ben több mint félmillió svájci frank kár keletkezett.

(Basel Nachrichten)

BONN:

Jól bevált irányítószámok

Az NSZK-ban egy nemrég közzétett postai értékelő jelentésből kitűnik, hogy az irányítószámok alkalmazása a gyakorlatban jól bevált és a tapasztalatok e téren kedvezőek. Ennek oka, hogy a postai irányítószámok világosan tagozódnak és a szövetségi postának a csomagok sem okoznak gondot, mert azokra a postahivatalokban a tisztviselők vezetnek rá ezeket a számokat. Lényegében ugyan ez vonatkozik a nagyvállalatok tömegpostájára is, amelyeknek saját postájuk van, ahol jól képzett dolgozók végzik a munkát. Jelenleg a lakosság 98 százaléka használja helyesen az irányítószámokat.

(Frankfurter Allg. Zeitung)

A búcsú bár érzékeny, mégsem szomorú, mert a postánál továbbra is a munkarédelem gazdájává lesz, s hiszük, hogy „szakszervezeti” szemléletét és mélyesges emberségét új munkahelyén is töretlenül érvényesíti.

Anélkül, hogy felsorolnánk valamennyi felmondási tilalmat és korlátot, néhány példát említünk. Így: a vállalat nem szüntetheti meg felmondással a munkaviszonyt a keresőképtelenséggel járó betegség, legfeljebb azonban a keresőképtelenség első napjától számított egy év, gumókóros megbetegedés esetén két év alatt; a terhesség és szoptatás alatt, a szülést követő hatodik hónap végéig és az azt követő tizenöt nap alatt, s.b.

Ez azt jelenti, hogy az Mt. V. 26. és 27. §-ban felsorolt — a vállalat részéről történő felmondást kizáró, illetőleg korlátozó — okoknak a felmondás közlése utáni bekövetkezése (például a dolgozónak a felmondást követően történő megbetegedése) a felmondás érvényét nem érinti. Ha azonban a felmondóelővel a felmondás kezdeteként a kézbesítést követő napnál későbbi időpontot jelöl meg, a felmondást kizáró okok szempontjából a felmondás kezdő időpontja az irányadó. Például, ha a vállalat szeptember 15-én a dolgozó munkaviszonyát úgy mondja fel, hogy a felmondás kezdő időpontja október 1. napja, az utóbbi időpont az irányadó. Ilyen esetben, ha a dolgozó szeptember 15-én egészséges, de október 1-én már keresékeptelen, úgy a felmondás hatályát veszti. Ha azonban a dolgozó október 1. után válik keresékeptelenné, úgy a felmondás hatálya fennmarad.

Dr. Pikó Andrienne

OKTÓBER 31:

A világ takarékpénzszára 1921-ben Milánóban tartott értekezetiükön elhatározták, hogy minden év októberének utolsó munkanapján megrendezik a világtakarékoság napját. Magyarországon is ezen a napon immár kilencedik esztendője — a sajtóban, rádióban, televízióban több száz alk a takarékoságról, a takarékpénzár tévénvéséről. A takarékpénzár, a takarékosvételzetek és a posta ünnepl ügyfélszolgálatot tartanak, és ezen a napon a tarsadalmi és tömegszervezetek bevonásával összegyűzik a lakosság takarékoskodásának eredményeit.

A múlt év hasonló időszakában a lakosság megtakarítások összege megközelítette az 54 milliárd forintot, most elérte az 59 milliárd forintot.

Ez a szám egyebek között azt mutatja, hogy a lakosság takarékosági "kedve" nem eszkén. Országunkban jelenleg a legmagasabb betétösszeget van felfelé emelve az aróci tanácsadó, hogy a magyar családok ma minden mindegyike rendelkezik takarékbetétekkel.

Az Országos Takarékpénztár a legszélesebb körű betétlehetőséssel formálta kínálati listáját és idénnek egyaránt. Gondolkodik itt a kamatozó, a nyereség, a költségek, a kifizetés, a menü-betét-önvére vagy akár a 14-20 éveses lakárocskái formájára; az ifjúsági takarékbetétre,

A levélírónk által felvetett kérdést — véleményünk szerint — megnyugtatóan rendezí a Kollektív Szerződés.

A szakcsoportokba történő besorolást ugyanis alapvetően az iskolai végzettség és szakképzettség szerint helyes elvégezni és nem fordítva (ki milyen munkakörben van, olyan legyen a szakcsoportbeli besorolása).

Helyes az az elgondolás is, hogy a Kollektív Szerződés megállapítja, hogy az adott munkakör ellátásához milyen képzettségi fok megszerzése szükséges, illetve milyen képzettséget lehet az adott munkakörben hasznosítottnak tekinteni.

Valóban, a tisztí munkakörök jó részében elegendő a 8 általános iskolai végzettség, azonban nem szabad a fejlődés adta igényeket lesztorítani az „elegendő” színvonalra, hanem jó, ha a bérrendszer ösztönöz a minél szélesebb körű ismeretek, minél magasabb műveltség megszerzésére. Ennek az elvnek egyetlen korlátja az, hogy csak olyan képzettségi fokot honorál a jelenlegi bérrendszer, amely az adott munkakörben még hasznosíthatónak minősül.

A IV. szakcsoportra jogosított képzettségi fokot elért dolgozók berkérdésben sincsenek számottevő hátrányban a III. szakcsoportos dolgozókkal szemben. A törzsgárda foku- zati díjnál 20–30 Ft-os kü- lönség van, a III. szakcso- port javára. A bértételek szé- lesen megvont határai között pedig a vezető akár több bért is biztosíthat a IV. szakcso- portos tisztí munkaeonék, mint egy nála kevésbé jól dolgozó III. szakcsoportos dol- gozóinak.

Mivel a törzsgárda fokozati díj az alappérbe beszámít, a vezető megfelelő differenciált bérelosztási intézkedésével, akár teljesen eltűnhet a különbség.

Látható, hogy az anyagi megbecsülésnél a munka mennyisége és minősége szerinti elosztásnak jut a döntő. Mint már írtuk, a 8 általános iskolai végzettséggel rendelkező IV. szakcsoportba sorolt, tisztí munkakörben foglalkoztatott dolgozók a III. szakcsoportra előírt szolgálati címeket használhatják. Így még formai tekintetben sem szenvednek hátrányt azon tisztí dolgozók, akik csak 8 általános iskolai végzettséggel rendelkeznek.

Előzetes megbeszélések alapján a Posta Újító Klub tagjai egy kedves meghívásnak tettek eleget. Augusztus hó 10—22-ig tapasztalatsere kirándulás keretében Pécsre látogattak.

Első állomás a Postaigazgatóság épületének kultúrterme volt. Rövid program-egyeztetés, majd az épületben elhelyezett postai létesítmények megtekintése következett. Jó volt látni azt a fejlődést, amely vidéken is végbement a műszaki berendezések életében. Ko-

nyelő szakmai eszmecserék után a belváros és nevezetességeinek megtekintésére került sor. Történelmi műemlékek régi időkét idéznek és kényelmesen illeszkednek bele a rohamosan fejlődő város életébe. A belvárosi séta után külváros, hegyi kirándulásra kaulozolták a csoportot vendéglátó pécsi szaktársaink.

Misina tető—Kis Tubes—Tetje; szinte a tájra vizsgálva emelkedik a magasba a TV adóállomásának karsú tornyja. Hívogató cső ásának nem lehet ellenállni és így a TV-adóállomás belső megtekintésére is sor került. Mindenre kiterjedő szakmai ismertető után és a látott táj szépségétől szinte lenyűgözve ment tovább a vidám csoport. Menet közben sok mindenről szó esett, egyebek között az ellátásunkról is.

Másnap kirándulás Orfűre — Abaligetre. Mesterséges tavakkal, parkokkal és virágokkal gondozott környék várta a látogatókat. Ceppkőbarlang megtekintése — tavi csónakázás — eszmecsere a lombos fák alatt — helyezett padokon. Néhány szót a részvevőkről is kell szólni. A tapasztalatcsere kiránduláson azok a posztai szervek képviselői és hozzátartozói vettek részt, akik a klub munkájában megalakulása óta részt vesznek. A pécsi kirándulás új erőt és lendületet ad a klub októberben kezdődő 1973/74-es munkájához.

Atveszem én a levelet. A gazdám ugyanis szüretelt, és most tökrészeg!

Harom esztendővel ezelőtt — 1970. szeptember 1-én — vezettem be az Országos Takarékpénztár az ifjúsági takarékbetétet. Az elmúlt három esztendő eredményei bizonyítják, hogy ez a betétkonstrukció egyre népszerűbb a fiatalok és a szülők körében. A betétek létszáma 1972. szeptemberben több mint 82 000 ifjúsági takarékbetétet tartalmazott, ami 100 ezer forintot tesz ki. Ha tehát valaki 5 évig rendszeresen mondja be havonta 100 forintot erre az ifjúsági takarékbetétre, az összegyűjtött 6000 forint után — annak évi 3 százalékos kamatával és 1 százalékos prémiumával együtt — 7000 forintot kap kezhez. Ennek megfizetése 1976. szeptember 1-én kezdődik, azaz a betétes esetén 28 000 forintot fizet számlára az OTP.

De más előnye is van az ifjúsági takarékbetétnek. Ha ugyanis a betétes a megállapodás feltételeit teljesítette, és állami szervtől lakást akar vásárolni, vagy

Az ifjúsági takarékbetét a 14–30 éves fiatalok betétformája. Az ifjúsági takarékbetét elhelyezése „Takarékszági megállapodás” alapján történik. A megállapodás értelmében a résztvevő vállalja, hogy 5 éven át havonta rendszeresen 100, 200, 300 vagy 400 forintot befizet az OTP-be. A betétek után az OTP évi 5 százalékos kamatot, s a betét 5 éven át történő rendszeres elhelyezése esetén — a kamaton felül — évi 1 százalékos prémiumot fizet.

Amikor cseng a telefon az új diktafon automatikusan rákapcsolódik, és megkérdezi: ki beszél, s mit akar üzeni. A beszélgetést magnetofonszalagra vagy hanglemezre rögzíti, a készülék típusától függően. Erre kedves, hogy a diktafonra szerelt villanyóra jelzi a beszélgetés időpontját is. Amikor a telefon tulajdonosa lehallgatja a felvételt, nemcsak azt tudja tehát meg, hogy ki és miért kereste, hanem azt is, hogy mikor.

Kölnischer Rundschau

KÖLN:

Az NSZK-beli híres Grundig cég szakemberei, a legújabb sajtótudósítások szerint kifejlesztették az automata diktáfon-titkát, amely tulajdonképpen telefonra kapcsolható hangrögzítő készülék. és akkor is lebonnyoltja a távbeszélgetést, ha nincs senki otthon. A működés lényege a következő:

Októberben országszerte ünneplik az öregeket. Örömet jelent ez a megemlékezés az élet őszén járó embereknek. A társadalom gondoskodása az öregek érdekében tett intézkedésekből is kitűnik, de... Ez nem elég. Egyénileg is többet kell tennünk, hogy az öregek élete szebb legyen.

Mi a helyzete a legtöbb öregnek a családban, ha például együtt él a fiatalokkal?

Igen sok a nézeteltérés. Más az öregek és más a fiatalok elvitele. Örök ütközőpont a helyzet sokszor úgy elméregesedik, — legtöbbször mindkét fél hibájából — hogy a családtagok szinte ellenségeivé válnak egymásnak.

Nem lehet egy rövid cikkben taglálni, hogy mi lehet ennek az oka, de egy biztos, hogy a szeretet hiánya az egyik legsúlyosabb ok! A fiatalok türelmetlenek dolgaikkal szemben. Igen sok öreg szülő semmiféle érzelmi kapcsolatban nincs gyermekeivel és esetleg éppen azok részéről éri támadás

Miért??? Valahogy megszakad a családi összhang. Hol a hiba gyökere?

A fiatalok hajlamosak arra, hogy az öregek jóindulatú tanácsait piszkalódásnak minősítsék és gorombán visszautasítsák. Az öregek is hajlamosak arra, hogy a fiatalok modern viselkedését mindenben kifogásolják. Ok sem értik meg, hogy a mai fiatalnak más az életritmusa, mint az övék volt 40–40 évvel ezelőtt. Más idők járnak, más életforma van.

A két életfelfogás között öröklődnek a családtagok és zaklatott lesz az egész életük. A fiatalok családi életének tartósságát is súlyosan veszélyezteti ez az állapot, mert jön az örök téma: „az én anám... bezzeg a te anád...”

De nézzük az öregek helyzetét. Az öregkor az ember életének legnehezebb időszaka. Eppen ebben az időszakban vágyik legjobban szeretetre, megértésre, tapintatra. Hálás a szeretet legkisebb jeléért is. Éltető erőt ad egy szál virág, egy ölelés ajándék, kedves mosoly, vagy simogatás. És éppen ebből van kevés, vagy semmi. Pedig ha nincs az életében szeretet, akkor nincs kihez kötődjék, érzelmeilek mindentől és mindenkiktől elszakad, megkeseredik az élet körülötte. Lemondóan

várja a végső pihenést. Ez volna az öregkor kegyetlen törvényszerűsége?? Nem! És nem!

A szeretetben kell feloldani az ellentéteket! Mindké-
részről meg kell tanulni az alkalmazkodás művészetét és ez
kezdjük meg a fiatalok. Nem szabad hagyni, hogy apróbi-
bák elmérgeződjenek és vitákká fajuljanak. A fiatalok le-
gyenek megértőbbek az élet harcában elfáradt öregek-
szemben — de az öregek sem teyének minduntalan meg-
jegyzéseket a fiatalok életvitelére. Akkor sem, ha nem értnek
egyet velük. Hagyják a fiatalokat magukra, majd jönnek, ha
tanácsra van szükségük.

Az öregek védelmében azonban fel kell hívniuk a fiatalok figelmét arra, hogy sok érdeme van a mai öregeknek. Legtöbbször éppen ők küzdelmes életút van mögöttük. Nehéz volt a társadalom átalakulásával kapcsolatos követelményeknek megfelelni: a munka mellett tanultak, gyermekeiket nevelték, szépeket alkottak az országot. — A fiatalok részére.

Összegezve: legyen szép kötelessége mindenkinek az öregek életének szebbé tétele! Kezeljük türelemmel és szeretettel őket, hogy küzdelmes életük után szeretetten és megbecsülésben élvezzék a jól megérdemelt pihenést!

Villányi Jánosné

Szocialista módon

Az Újítók és Feltalálók Országos Tanácskozása elé...

A Minisztertanács 1973. április 26-i ülésén megtárgyalta és elfogadta az Országos Találmányi Hivatal elnökének és a Szakszervezetek Országos Tanácsának előterjesztését az újítómozgalom helyzetéről, valamint a továbbfejlesztéssel kapcsolatos feladatokról. Megállapította, hogy az utóbbi években sok jelentős újítást dolgoztak ki és vezettek be, amelyek kedvezően hatottak a vállalati eredményekre. Az újítómozgalomban részt vevők száma azonban nem emelkedett a kívánalmaknak megfelelően.

A Minisztertanács határozatában felhívta az állami szervek, ágazati minisztériumok figyelmét az eddigiek-nél rendszeresebb elvi irányításra és segítségnyújtásra. A vállalatok vezetőinek feladata, hogy a gazdasági munkát az eddigieknél jobban kapcsolják össze az újítómozgalom fejlesztésével, az újítások hasznosításával, az újítók erkölcsi-anyagi elismerésével.

Az érvényben levő újítási rendelet továbbfejlesztése során megoldást kell találni a beruházási megtakarításokat eredményező, a munka- és egészségvédelmi, valamint a munkakörülményeket javító újítások anyagi elismerésére. Az új jogi szabályozás az eddigiek-nél jobban fejleszti az újítómozgalom társadalmi fontosságát, tömegmozgalmi jellegét.

A határozat rendelkezése értelmében az Országos Találmányi Hivatal és a SZOT 1974. tavaszán összehívja Újítók és Feltalálók IV. Országos Tanácskozását. A tanácskozás demo-ikus előkészítése érdekében a SZOT titkársága határozatot hozott, amely szerint azt megelőzően vállalati, ágazati tanácskozásokat kell tartani.

Az országos tanácskozás célja, hogy az újítókkal történő előzetes és széles körű véleményezés után megváltassa a mozgalom helyzetét, kialakítsa a szükséges intézkedéseket a mozgalom tömegességének fokozására, az újítási jogszabály továbbfejlesztésére.

A megelőző vállalati és ágazati tanácskozások — a postán igazgatósági (középszervi) és országos — feladata kettős. Egyrészt meg kell választani a küldötteket a magasabb szintű tanácskozásra, másrészt értékelni, elemezni kell az adott terület újítómozgalmának helyzetét, kérni kell az újítók véleményét az említett központi kérdésekkel kapcsolatban. Ugyanakkor biztosítani kell, hogy a tanácskozás állásfoglalásai jegyzőkönyv útján és a küldöttek hozzászólásai révén eljussanak a következő fórumra.

Az igazgatósági tanácskozásokat 1973. november 30-ig kell megtartani, míg a postai országos tanácskozásra 1974. januárjában kerül sor.

Az igazgatósági tanácskozások megtartására a postavezérgazgatóság rendelkezést adott ki, amelyben részletesen megjelölték: a tanácskozások szervezői mely kérdésekre irányítsák elsősorban a figyelmet.

Igy többek között a postai tanácskozásokat fel kell használni a mozgalom területi eredményeinek értékelésére, a gondok és problémák feltárására, megoldásukhoz szükséges intézkedések kialakítására. Szükséges megvizsgálni, hogy az újítási tevékenység tervszerűsége, irányítottasága mennyiben képes az alkotói aktivitás kiváltására, miben kell változtatni ahhoz, hogy a benyújtott újítások jobban segítsék a gazdálkodó postaszerv feladatainak megoldását. Keresni kell a lehetőségeket, hogy a dolgozók egyes rétegei, valamint a szocialista brigádok az eddigiek-nél nagyobb arányban vehessenek részt a mozgalomban. Ismeretelni kell a következő évi legfontosabb termelési, fejlesztési célkitűzéseket, s megjelölni: elérésük érdekében mit várnak az újítóktól, mely problémák megoldása igényli az újítók alkotó közreműködését.

Az igazgatóságok és a középfolók postaszervek többsége az utóbbi években rendszeressé vált újítási ankétok keretében értékelik az újítómozgalom területi helyzetét, feltárják hiányosságait, intézkednek a hibák kijavítására. Az újítási ankétok és tanácskozások feladatai sok tekintetben azonosak, így ezeket külön megtartani szükségtelen. Ahol a közelmúltban ankét keretében eleget tettek a tanácskozás feladatai egy részének, helytelen volna ezt rövid idő eltelté után megismételni. Ezért — amint arra a postai rendelkezés írat is lehetőséget ad — a központi célkitűzések elérésére, a postai és az országos tanácskozás segítése, valamint a küldöttek megválasztására más formában is sor kerülhet. Azonban a megtartás formájától függetlenül a jó előkészítéssel, az érdeklődés felkeltésével, az újítók megbecsülésének kifejezésével biztosítani kell: a tanácskozások az újítómozgalom kiemelkedő jelentőségű eseményei legyenek.

Az újítók és az újításokkal foglalkozó dolgozók feladata ebben az időszakban, hogy a gazdasági vezetők és a társadalmi szervek gondjait az újítómozgalom kérdéseiben sajátjukként kezeljék, és törekedjenek azok megoldására. Az újítási tevékenység során, vagy egyéb alkalmakkor tapasztaltakat, legyen az jó kezdeményezés vagy helytelen gyakorlat, vigyék magukkal a tanácskozásokra, aktívan vegyenek részt a beszélgető körökben és az azt követő vitában. Hozzászólásaikkal, megalapozott véleményük nyilvánításával segítsék a rendező szerveket az országos tanácskozás sikeres előkészítésében.

Pálfalvi József

Központi Javító Üzem:

A „DÓZSÁSOK” NEM SZERETNEK DICSEKEDNI

A hatalmas csarnokban csaknem fülsiketítő zaj, nagy sürgés-forgás fogadott. A lakatosok egyengettek, a szerek-lők az alkatrészeket illesztették helyükre, a hegesztők... „no, meg a többiek, mind végeztek a napi megszokott munkájukat. Ebben a lüktető ritmusban is könnyen rátaláltam a Korona Gyula által vezetett „Dózsa” ifjúsági brigádra.

A könnyű eligazodás után viszont hamar meghökkenek, mert a héttagú kollektíva, csupa ifjú szív, egy középkorabeli, tekintélyes arcú szakértő-sukat fonja gyűrűbe. Igen, ő az, Korona Gyula, szocialista brigádvezető.

— Tulajdonképpen nincs abban semmi különös, hogy ilyen emberekkel alakítottuk meg a brigádot még 1962-ben. Ugyanis, most 48 éves vagyok, kétgyermekes édesapa, s így ismerem a fiatalságot. Nem túlozok, ha azt mondom, hogy mindenki másnál jobban megértetem az ő gondolkodásmódjukat. Miről van szó? — teszi fel a kérdést szinte önmagának és más felé is rá.

— Egyszerűen az történik, hogy odahaza az én jó gyermekeim is a mai kor szülöttei. Aztán, ahogyan ez már lenni szokott, a családban is gyakran ütközik két nemzedék véleménye, felfogása, mások még a szemléletbeli különbségek is. Viszont ki érthetné meg jobban a fiatalt, ha nem a tulajdon szülője?

A munkahelyi körülmények változása, az emberek gyarapodása közepette, még 1962. év elején határozta el Korona Gyula, hogy maga köré gyűjti a fiatalokat, brigádot alakít-

nak, s megpróbálnak a kölcsönös hatások, nevelgetések közepette szocialista típusú embereké válni. Már az ötszörös szocialista brigád cím tulajdonosai, amikor 1972. év elején saját elhatározásukból átszervezték a brigádot, s tulajdonképpen ekkor váltak ifjúsági brigáddá.

— Gyula bácsi kivételével valamennyien fiatalok vagyunk — ad útbaigazítást Kőli József, aki mint karosszérialakatos, egyben a KISZ-szervezet agitációs és propaganda-felelőse. — Neki köszönhetjük, hogy valamennyien tagjai vagyunk a KISZ-nek, s valamennyien végzünk társadalmi munkát. Igaz, hogy Ipacs József kivételével már mind túljutottunk a második ikksen.

— Nem szeretnénk, ha dicsekvésnek tünne — szól közbe Kiss Béla, aki 23 éves, nő, és egy gyermek boldog édesapja —, de túlzás nélkül állítom, hogy engem bosszant, amikor gyakran csak legyintenek nagyon sok helyen, amikor a fiatalokról esik szó. Mi itt vagyunk hatan fiatalok ebben a brigádban, de kijelenthetem, hogy körünkben soha sem találjuk meg azt a negatív példát, amire sokan annyira hivatkoznak.

A lelkes fiatal kollektíva látogatásunk előtti napon tartott termelési tanácskozást, ahol a nagy nyilvánosság előtt került teretükre a munka és a verseny állása. A „dózások” hírek maradtak önmagukhoz és az első háromnegyed év alapján tartják a második helyet.

— Ez a munkánknak csak az egyik oldala. A termelés mellett szívesen végzünk társadalmi munkát is. Így például a

„Hat órát Budapestért” felhívásra egy emberként jelentkeztek, s délutánként, meg szabad szombatokon gödröt ástunk a fásítási hónap keretében. Azt is elmondhatom, hogy az Újvidék téri gyermekintézménybe úgy várnak bennünket az apróságok, akár odahaza a család. Szépen rendbe szedjük a kerítést, az ajtókat, ablakokat, hogy a -téli hideg ne érson az ott gondozott gyermekeknek — erősíti meg a naplőbejegyzést Nagy Tibor.

— Úgy gondolom — toldja meg társainak szavát Balázs József —, hogy arról sem kell hallgatnunk, valamennyien légóltalmi aktivisták vagyunk. Gyula bácsi, a brigádvezetőnk évtizedek óta tevékenykedik a polgári légóltalomban. Vele együtt örültünk, amikor mellé-re tüzték a Honvédelmi Emlék-érem bronz fokozatát.

— Ilyenek az én gyermekeim — mondja minden kü-

lönösebb pátoz nélkül Korona Gyula, a brigádvezető. — Hadd „áruljak” el rólok még csak annyit, hogy politikusak is. Itt a napló mellett sorakoznak a napilapok, a folyóiratok, s azt mindig elolvassuk. Gyakran megvitatjuk munka közben a hazai és a nemzetközi eseményeket. Elképzeli, hogy miként az ország lakosságát, bennünket legalább annyira felháborított Chilében a fasiszta katonai junta ellenforradalma. A műhely dolgozóival együtt gyűlesen tiltakoztunk a törvények sárbatiprása ellen és követeltük a chilei nép szabadságának a visszaadását.

Hosszasan beszélgettünk még, de a gondolatok sokaságát egy rövid írás keretében nem áll módunkban az olvasók elé tárni. Egy viszont biztos, a „Dózsa György” ifjúsági brigád jó ember- és tudatformáló kollektíva.

(abranko)

MEMÓRIA — MINDEN MENNYISÉGBEN

— Már gyermekkoromban. Megpillantottam például az utcán egy jármű rendszám-tábláját, és egyszerűen beleragadt a fejembe. Evek múltán is emlékeztem rá.

— Nyilván kitűnően ment önnek a matematika az iskolában.

— Alig tudtam emiatt átbukdászolni egyik osztályból a másikba.

— ??

— En sem értettem, hogy van ez...

Harsány beszélgetésünk közben Orosz Tiborné fél füttel álándóan a fél órára öt helyettesítő kolléganőjét „lesli”: hol felé fordulva „süjja”, vagyis inkább ontja a számokat, hol rámp figyel.

— Még éjszaka sem tudok szabadulni a számoktól. Megtörtént egyszer, hogy hajnali négykor csöngetett fel telefonon az ügyeletes távbeszélő, és egy helybeli előfizető titkos számát kérdezte meg tőlem. Félálomban azonnal rávágtam.

— Nem merül ki nagyon a szolgálat után?

— Nevet.

— Úgy látszik, öregszen, mert azelőtt soha nem fájt a fejem. Mostanában pedig egyre többet.

— Mi a szíve vágya?

— Az új crossbar központ, és a vele „járó” korszerű helyiség. Tölre ígérték. Talán akkor a földugrókat is kivehetem végre. Most nem bírnám ki nélkülkük...

Az „Április 4.” távbeszélő brigád vezetője: vezérgazgatói dicséret tulajdonosa. 1970-ben két fizetési osztályt ugrott egyszerre, az egyik soron kívüli előléptetés volt.

A fia ugyanitt műszerész. Sem a családjával, sem az ügyfelekkel nem volt még ingerült életében. Pihenőidejében zenét hallgat, a legkedvesebb szórakozása pedig a regényolvasás.

Két évtizedes szolgálata alatt egyetlenegyszer sem volt még betegálmányban.

★

— Mi lesz, ha majd nyugdíjba vonul?

— El sem tudom képzelni. Higgys el, el sem tudom képzelni...

L. Simon Zsuzsa

GYŐR, I. POSTA:

Szabó Katához készülnek látogatóba

Tizennégy évvel ezelőtt alakult meg a győri 1-es postán 8 taggal a „Felvételi ifjúsági brigád”. Tizennégy esztendő alatt pontosan annyiaval lesz idősebb az ember, így az ifjúsági brigád is kinőtt a fiatal sorból.

— Kezdetben tulajdonképpen nem is tudtuk, mit akarunk — emlékezik vissza Beke Vincéné brigádvezető. — Valahogy divatból csináltuk, hogy mi se maradjunk ki a mozgalomból. Ahogy múlt azonban az idő és ahogy vállalásaink teljesítésével felhívtuk magunkra a figyelmet, mind többen vettük észre, hogy ezek a fiatalok valami komoly dologra vállalkoztak. Mert mi komolyan vettük azt, amire vállalkoztunk.

Aztán kezdett átalakulni a brigád, mégpedig két okból. Először is: a fiatalok lassan kinőttek a „kezdeti” korból; másodszor pedig: jó munkájuk kíváncsisága tette a közeliük való tartozást. Így aztán a „Marie Curie felvételi szocialista brigád” (ezt a nevet választották ugyanis) ma már húsztágú, mégpedig 17 nő és 3 férfi a tagja. Kor és nem szempontjából is vegyes, hiszen a legfiatalabb közülük Nagy Mária 20 éves, a legidősebb Papp László tőpénztáros

64 éves. A névváltozás és a „hivatalos” újjáalakulás nyolc évvel ezelőtt történt.

Amikor meglátogattam őket, éppen az előző napi brigádgyűlésről folyt a szó. Beke Vincéné szakmailag és politikailag is jól képzett vezető, beszámolóit igen tartalmasak — ezt vallják egyöntetűen — de nemcsak a beszámoló volt az egyetlen pontja a napirendnek. Tegnap éppen arról beszélgettek, hogyan szervezzék meg Szabó Kati meglátogatását. Kati ugyanis már hosszabb ideje a budakeszi Korányi Szanatóriumban fekszik. Rendszeresen látogatják, felkeresik, bátorítják.

— Hányan mennek? Erre már Vácsi Zoltánné, szakszervezeti titkár válaszol: — Nyolcan-tizen bizonyára leszünk. Az igazgatóság fedezi az útiköltséget.

Egyébként a brigádban nem egyedül Szabó Kati a beteg, négyen szülési szabadságon vannak, kettő másik tag pedig beteg. A tagság egyharmada távol van, ebből következik, hogy az ő munkájukat is a többieknek kell elvégezniük. El is végzik becsülettel. Csak egy példát: díjhiányjelentés az elmúlt hónapban egyetlenegy sem volt.

A brigád vállalásai között szerepel a rendszeres KRESZ-

oktatás is. Győr rendkívül forgalmas utcáin nehéz a közlekedés, sokan kerékpárral jönnek be a munkahelyre, nem árt, ha a közlekedési szabályokat alaposan ismerik. Két brigádtagnak van személygépkocsija, ők tartják a KRESZ-oktatást.

Számos kitüntetések közül legbüszkébbenk arra, hogy 1971-ben „A távközlés és közlekedés kiváló brigádja” lett a Marie Curie. Bolla András, az 1-es posta párttitkára azt mondja: szőlkincsből válogatva csak a legszebbekkel jellemezheti a brigádot.

Balogh József

PÉLDÁT MUTAT KAZINCBARCIKA

Először Miskolcon, a hivatali számlázásán kísérletezett a munkahelyi testnevelésről. **Holló András**. Nem „jött be az igény”, sok helyen és sokan „kabarénak” tekintik, még a vezetőket is az a szemlélet vezeti, hogy az emberek kiesnek a munkából.

— *Hogy sikerült Kazincbarcika, a távbeszélő központban?* — kértem a fiatal műszerésztől, aki a területi tanács sportfelelőse is egyben.

— Itthon próbálkoztam, a feleségem is postás, így aztán kaptam jócskán információt — mondja. — Először csak beszélgettem az asszonyokkal — 14-en vannak —, aztán egyre többet hallottam, hogy fáj a lábuk, a nyakuk, a hátuk. Ekkor jöttem én az „ágyúval”: mozgogjanak! Nem volt könnyű a rábeszélés, ez igaz. Az első próbálkozásokon én is ott voltam; a kezdeti sikertelenségek után az asszonyok „belejöttek”, maguk kérték, hogy tornáztassanak. Ma ott tartunk, hogy kéthetenként változtatunk a gyakorlatokon, 8 variációt dolgoztam ki eddig.

— *Hol „vette” a tornaanyagot?* — A SZOT-kiadványból, meg a magam tapasztalatából. Középsikolások koromban magam is szerettem a tornaórákat, sokat megjegyeztem a mozdulatokból. Nemrég az az szmt. ígért új anyagot. — *Mikor tartják a „tornaórát”?*

— Általában fél 12 és 12 között, két csoportban. Öt-öt percig mozognak az asszonyok.

— *Mindig megtartják?*

— Sajnos, nem sikerül — veszi át a szót Kissné, aki az asszonyok csoportvezetője. Nyáron sok a szabadság, nagy a forgalom. Van amikor bizony nem megy, akármennyire is szeretnék.

— *És mindig szeretnék?*

— Igen, mindig. S éppen akkor lenne a legnagyobb szükség a mozgásra, amikor nagy a forgalom, jobban igénybe van véve a szervezet. Tudja, a hát, a láb, a derék, a nyak, a váll érzi a sok ülést, s nagy koncentrációt, s gyors kapcsolatokat. Azt hiszem, valamilyen asszony megszerette a munkaközi tornát, s nagyon csodálkoztunk, hogy máshol olyan, nehezen akar menni.

— *Hol lesz az újabb kísérlet?*

— Özdon szeretnénk — mondja Holló András. — Persze, sok mindentől függ, sikerül-e? Tulajdonképpen a sikertelen kísérlet ellenére a miskolci távirányítás szeretnénk még az idén bevezetni. Ha nem a kieső időt látjuk majd a tornában a vezető és dolgozó, hanem a szervezet felfrissítésének fontosságát — bizonyára könnyebben megy. De addig sem nyugszunk bele...

(i)

HÁROM MEGYE SPORTVERSENYE SÓPRONBAN

Több éves hagyomány, hogy a Területi Szakszervezeti Tanács sportversenyt rendez. Alapszervek házi bajnokságot rendeztek, a területi döntőn a győztesek vettek részt, amelyre Sopronban a Postás SK sporttelepén 4 sportágban közel 170 résztvevővel került sor. A versenyzőket Benkő Tibor, a TSZT titkára üdvözlötte. Az egyes versenyszámokban a következő eredmények születtek:

Kispályás labdarúgás: 1. Szombathely 2., 2. Győr-Távközlési Üzem, 3. Körmen.

Röplabda női: 1. Igazgató-ság, 2. Veszprém 1.

Asztalitenisz női: 1. Zsrai

Mária Sopron 1., 2. Németh Erzsébet Győr Távközlési Üzem, 3. Fülöp Erzsébet Győr, Távközlési Üzem.

Asztalitenisz férfi: 1. Mesterházi Zoltán Győr Távközlési Üzem, 2. Várnai József Szombathely 2., 3. Lőrincz József Sopron 1.

Teké férfi: 1. Bokor Sándor Sárvár, 2. Pécsi Jenő Sárvár, 3. Bohoniczky Miklós Száll. Üzem.

Az elért eredmények alapján a csapatok sorjáját, az egyéni versenyzők tárgyjutalmát kapta. A versenyeket értékelve a Területi Tanács megállapította, hogy azok sikeresek voltak. A postás dolgozók legszélesebb rétegét képviselték a versenyekhez, a legfiatalabbak közül megtaláltuk a hosszú szolgálati idővel rendelkezőket, nőket, férfiakat, beosztottakat, vezetőket.

A versenyen részt vettek közül korábban kiemelkedett a Hálózatépítő Üzem „öregfiú” labdarúgócsapata, ugyanakkor a Körmeni Járás SZB csapata az utánpótlást képviselte. A körmeni szaktársakat külön dicséret is megilleti, mert a legspotszerűbb teljesítményt ők nyújtották.

Vida György

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: 1. Egy gondolat a Gondolatok könyvéből. 10. Valóság fogalom. 11. Bátorkodás. 12. Mezdulatan. 14. Állam Közéleleten. 15. Ürmérték. 16. Római pénz. 18. Színművész (tájos). 19. Malasztot oszt. 22. Miniszteriumunk rövid neve. 24. E. mindent elmondó. 25. U. P. 26. Talál. 28. Kedves. 29. Csiga-féle. 30. Inas. 32. Irodalomkritikus (Mihály). 33. Rokonbék. 35. Férfinev. 35. Gyermet. 38. Színmű. 40. Feltételes kötőszó. 41. Erzsékszerv. 42. Rész a tubusnak. 43. Kérdőnévmás. 44. Ly. T. 45. Nem nyáron. 47. Rokon.

Függőleges: 1. Fordított csészhang. 2. Göngyöleg. 3. Átvétel. 4. Talál. 5. Fém. 6. Összevont német előjárósó. 7. Z. E. I. 8. Irány. 9. Mi történik. 13. Francia gondolkodó (Jules). 15. Ez is érdekes gondolat a Gondolatok könyvéből. 16. Európai

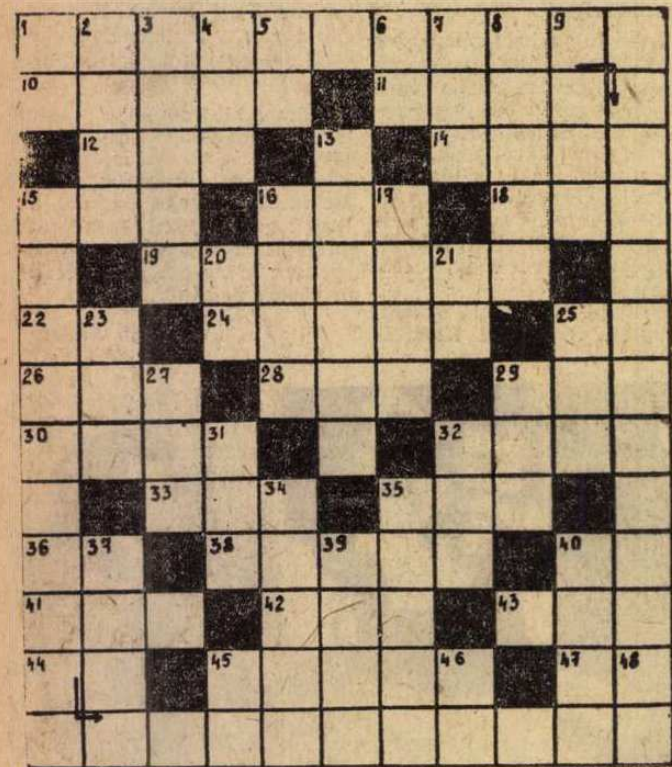
penz. 17. Koriyolta. 20. Fordított névelő. 21. ... ipso. 23. Bátor. 25. Veri. 27. Amerikai tábornok a polgárháborúból. 29. A szónak is van. 31. Patak Dunántúlon. 32. Róla szól egy híres regény. 34. Felfogás. 35. Felsőbbrendű. 37. Pusztító. 39. Előcsarnok (—). 40. Szólitá. 45. Allóvíz. 46. N. U. 48. Előd.

Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 15.

Beküldési határidő: 1973. október 25.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Tűzjelektől a telexig, függőleges 1.: Táviró fejlődése, 13.: A Tisza. 36.: Balatonszécs.

Könyvjutalmat nyertek: Baranyai Dániel (Pápa), János Tibor (Máriakémet), Sághegyi Mária (Zalaegerszeg), Szamosfalvi Attila (Debrecen), Vargi Ferencné (Jenő).

A lapterjesztés

további
javításáért

A hírlapterjesztés őszi időnyének kezdetén a Tisza menti holt ágának kies környezetében tartották meg értekezletüket a Szegedi Postaigazgatóság hírlaposztályának, a megyei városi postahivatalainak és hírlaposztályainak vezetői.

Kovács Lászlónak, a megyei lapkiadó vállalat igazgatójának köszöntő és megnyitó szavai után Csetényi István, a megyei hírlaposztály vezetője ismertette a lapfejlesztés és terjesztés őszi időnyre háruló feladatait, elvárásait, módszereit, miután a lapok terjesztésének mintegy 80 százaléka a városok postahivatalainak hírlaposztályaira hárul. Külön szölt arról a közös munkáról, amelyet a postahivatalok az egyes pártalapszervezetekkel közösen bonyolítanak le. Szóba került ezen a munkaértekezleten a párt központi lapjának, a Népszabadságnak, valamint a két megyei lapnak, a Délmagyarországnak és a Csongrád megyei Hírlapnak fejlesztési és terjesztési problémái.

A munkaértekezlet Csetényi István zárszavával ért véget.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Szervezőbizottságának elnöke: **Felelős szerkesztő:**

SZENTGYÖRGYVÖLGYI REZSŐ
Szervezőbizottság: 1146 Budapest XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777

Kiadja:
a Népszava Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Gábor Márton,
a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjesztja a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

Munkavállalás és anyai hivatás

„Munkavállalás és anyai hivatás időszaki kérdése” címmel kétnapos konferenciát tartottak a SZOT-ban szeptemberben. A konferencián — mint Gál László, a SZOT titkára bevezetőjében, hangsúlyozta — azt kívánták vizsgálni, hogy a párt három évvel ezelőtti nőpolitikai határozatának végrehajtásában meddig jutottunk, s a tapasztalatokat a jövőt illetően hogyan hasznosíthatjuk.

Társadalmunk megbecsüli a dolgozó nőt, az anyát, ez számos akcióban, szervezeti intézkedésben, törvényben és rendelkezésben is megnyilvánul. Az anyák és a csecsemők védelme, a terhesgondozás hazai gyakorlata a világ egyik legfejlettebb ilyen jellegű módszere.

A nők által végzett munka és közéleti tevékenység színvonalát általában jónak minősítette a SZOT titkára, de hozzáfűzte: el kell ismernünk, hogy még mindig szűkebb vannak az időnk, hiszen a statisztikai felmérés szerint a napi munka és a közlekedés mellett 4,2 órát dolgoznak naponta otthon a háztartásban, s bár a családban javult a munkamegosztás, a férfiak még mindig csak 1,4 órát vesznek részt az otthoni munkában.

Dr. Czerván Mártonné, a SZOT nőbizottságának elnöke vitaindító előadásában többek között arról szölt, hogy a korábbi határozatok végrehajtásához különösen sokat segített a Központi Bizottság novemberi állásfoglalása, amely kedvezőbb feltételeket teremtett a már korábbi célkitűzések valóra váltásához.

A kedvező változás tényeinek összegezése után a nőbizottság elnöke arra figyelmeztette, hogy a nők munkahelyi védelme még nem eléggé következtetés. Nem ritka, ha a jövődől kismama bejelenti a nagy boldogságot, jelentős eseményt, a munkahelyi vezetők megjegyzést tesznek, s már nem számítanak munkájára. A szakszervezeti mozgalom állásfoglalása: *egyetlen nő se mondjon le gyermekének jöveteléről, csupán azért, mert azt a munkahelyen nem fogadják szívesen.* A helyi mozgalmi szervezetek teremtsenek olyan légkört, amely nem túri az ilyen magatartást.

Turgonyi Júlia, az MSZMP Központi Bizottsága Társadalomtudományi Intézetének munkatársa szembe szállt azokkal a szemléletbeli jelenségekkel, amelyek gátolják a nőket tehetségük szerinti elhelyezkedésben.

Kósa Erzsébet, az MSZMP Központi

Bizottsága, Társadalomtudományi Intézetének munkatársa a mai család problémáiról beszélt. Gyakorlati tapasztalatok alapján ismertette, hogy a fiatal házaspárok között ma már lényegesen jobb a munkamegosztás, mint régebben volt, ám rögzített felbomlik ez az egyensúly, ha az anya gyermekgondozási szabadságon otthon tartózkodik.

Vas János, a SZOT szervezési és kádérosztályának vezetője a nők társadalmi és közéleti szerepéről beszélt. Szövtette, hogy a nők „megítélésénél” sokszor magasabbra teszik a mércét, mint a férfiaknál. Egyesek nem számolnak a létező második munkával, a családi tennivalók ellátásával. Erősek még az előítéletek a nők vezetőposztjára való állításánál. Ajánlotta, hogy a konferencián, amely a dolgozó nők, az anya helyzetéről tanácskozik, beszéljenek bátran a férfiak gondolkodásmódja megváltoztatásának szükségességéről.

A korre'eratunk után a konferencia három szekcióban folytatta munkáját.

A dolgozó nők közéleti szerepét vizsgáló szekció felszólalói egyöntetűen úgy vélekedtek, hogy a nők közéleti szerepléséhez jó családi és társadalmi légkör szükséges, s ezt a szolgáltatások, a kereskedelem, a közlekedés javításával, a gyermekintézmények fejlesztésével lehet és kell is segíteni.

A női munkavállalás jelenlegi helyzetét és problémáit tárgyaló bizottság ülésén különös hangsúllyal foglalkoztak a munkahelyek szociális és munkavédelmi helyzetével. Szövtették, hogy a terhes- és kisgyermekes anyák munkahelyi támogatásáról szölt rendelkezések jók, de nem mindenütt érvényesülnek. A bizottság egyetemesen a gyermekgondozási segély fejlesztése és fenntartása mellett foglalt állást de úgy, hogy ezzel egyidőben keresni kell a bölcsődei, óvodai hálózat további fejlesztésének helyi és központi lehetőségeit.

A mai család problémáit elemző bizottságban szó esett a lakásgondokról. A felszólalók a többi között javasolták: mivel a fiatalok lakáshoz jutását rendszerint a szülők is segítik, ne legyen közömbös az sem, hogy az igénylő hány gyermekes családból származik. A gyermekintézmények és a gyermekgondozási segély továbbfejlesztése mellett az iskolai napközi bővítésének fontosságát ajánlották a Szakszervezetek Országos Tanácsa figyelmébe, s javasolták, hogy többet foglalkozzanak ezzel.

Vezetőséget választottak a Bp. 78. sz.

hivatal fiataljai

Gazdag program

1019 óra társadalmi munka

A kultúra sem mellékes

tevékenységből származik az M-11-es magnetofon, a hangfal és a fotószakkör felszerelésének egy része is.

A Budapest 62. sz. és a Budapest 72. sz. hivatal anyagtörölésének megszüntetésére felajánlást tettek. Így 1019 óra társadalmi munkában vettek részt a hivatal dolgozói. Egy héten keresztül egy-egy csoport délután a 72-es, éjszaka a 62-esben dolgozott.

A politikai munkához tartozik, hogy az ifjúsági törvény hivatalon belüli alkalmazására egy husz pontból álló intézkedéstervezet született, amelyik konkrétan rögzíti a fiataloknak nyújtott segítséget.

Élénk sporttevékenység jellemzi a hivatalt. A labdarúgók, sakkozók, asztaliteniszezők indulnak és jól szerepelnek a különböző bajnokságokon, több kupa és jó helyezési is bizonyítja ezt.

De az eredmények nem tettek elbizakodottá a vezetőséget és a tagságot. Ez derül ki a beszámolókból és a hozzászólásokból is. Látják a hibákat, tudják, hol kell még többet tenni azért, hogy munkájuk még eredményesebb legyen. *Nagyobb súlyt kell helyezni a kulturális és a politikai munkára, emelni kell a propaganda színvonalát a hivatalon belül és a falakon kívül is.*

Az új vezetőség megválasztásával egy újabb időszak vette kezdetét, ahol fokozott felelősség és teher hárul a most megválasztott vezetőségre, hiszen az eddig elért eredmények kötelezik a színvonal tartására, sőt a hiányosságok kiküszöbölésére is nagy figyelmet kell fordítani.

A tagság lelkesedése és munkakészsége töretlen, ami nagyban segíti ennek a nagy létszámú alapszervezetnek a munkáját.

Papp István

A Beloianisz Híradástechnikai Gyár a távbeszélő hálózatokhoz szükséges, minden nagyságú és rendeltetésű automata telefonközpontok gyártásával foglalkozik, amelyeket tartozékokkal együtt szállít, felszerel és üzembe helyezve ad át megrendelőinek. Az 1874-ben alapított, az akkori kis üzemből kifejlődött vállalat büszkén tartja számon, hogy a Magyarországon használatban volt, vagy most is használatos távbeszélő központok csekély kivétellel mind itt készültek.

A gyár története természetesen összefügg a Magyar Híradástechnika fejlődésével. Magyarországon a BHG őse az 1874-ben Egger Bernát révén alapított „Távirda felszerelés elkészítési és elárútatási üzlet” volt. A magyarországi telefonberendezések gyártásába első között bekapcsolódott az Egger cég is. 1887-ben Baross Gábor, később kereskedelmi miniszter, bizottságot nevezett ki, mely az Egger B. társaság céget jelölte ki – és találta alkalmasnak – a Temesvári Telefonközpont megépítésére. Talán ekkor indult meg hazánkban, de világszerte is a verseny a készülékigénylők és a telefonhálózati kielégítési lehetőségek között. 1900-ban Budapesten már 15 000 vonalas telefonközpontot létesítettek. A gyártott manuális központok exportra is készültek, főképp Románia, Szerbia és Törökország számára. 1897-ben az Egger féle család Rt. beleolvadt az Egyesült Villamossági Rt.-be, 1928-ban kivált az Izzóból és Standard Villamossági Rt. lett. 1945 után a vállalati műszaki gárdának nagyon sok gondot okozott, hogy az I.T.T. dokumentációi már régen akadozva vagy egyáltalán nem érkeztek meg. Az államosítás, 1949. december 28. után, a gyár kialakította műszaki szakembereiből önálló fejlesztő gárdáját. A kedvezőbb körü-

mények között új utakon, friss erőkkel tartottak lépést az egyre növekvő fejlődéssel. Ez teljes sikerrel járt.

A hazai telefonhálózat bővítése során évente mind több BHG berendezést helyeznek üzembe, köztük automata, interurbán telefonközpontokat. Ezek igénybevételével – már évek óta – közvetlenül tárcsázhatják egymást a budapesti és a vidéki előfizetők.

Lépést tartani a fejlődéssel: ez vezette a BHG-t, amikor fokozatosan átállt a korszerű crossbar-technikára. Világviszonylatban az automatikus telefonközpontoknak jóval több mint a felét, a BHG-ban több mint 90%-át crossbar-technika szerint gyártják.

A modern berendezésekből nagy választék áll az érdeklődők rendelkezésére. A BHG mérnökei által kifejlesztett korszerű berendezések között első helyen említhető a CA típusú alközpont-család, amelynek kapcsológépe, az ikerhidas crossbargép, magyar szabadalom. A kisebb vonalszámú központok gyártására fejlesztették ki a vállalat mérnökei az RA típusú alközpont-családot, amelyben kapcsolóelemként csak jelfogókat alkalmaztak, mégpedig a szintén magyar konstrukciójú és szabadalommal védett huzalrugós jelfogókat.

A CA, illetve RA alközponti családok legkisebb tagja 6, a legnagyobb 2000 vonal kapacitású. Ezen a határon belül 7 különböző típus szállításra kész a BHG.

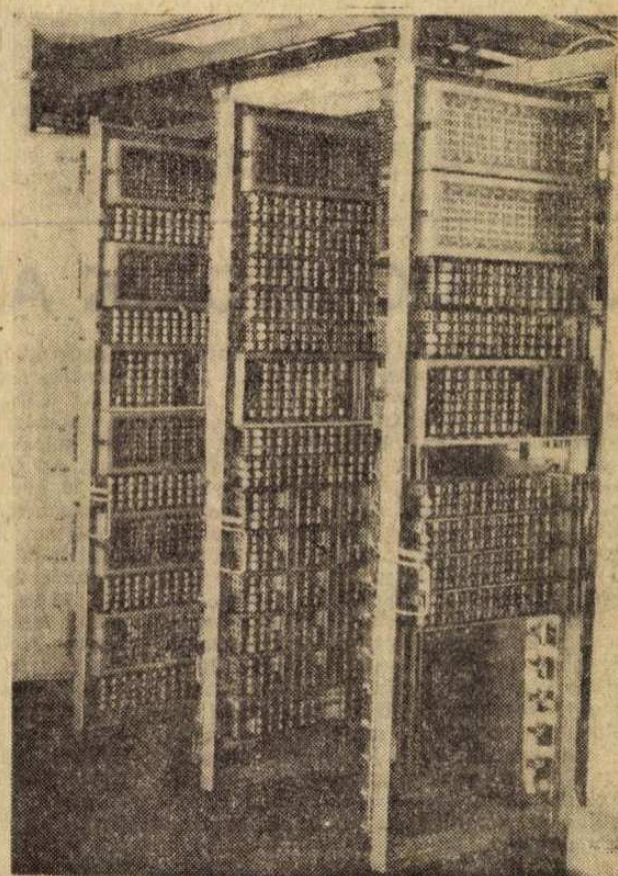
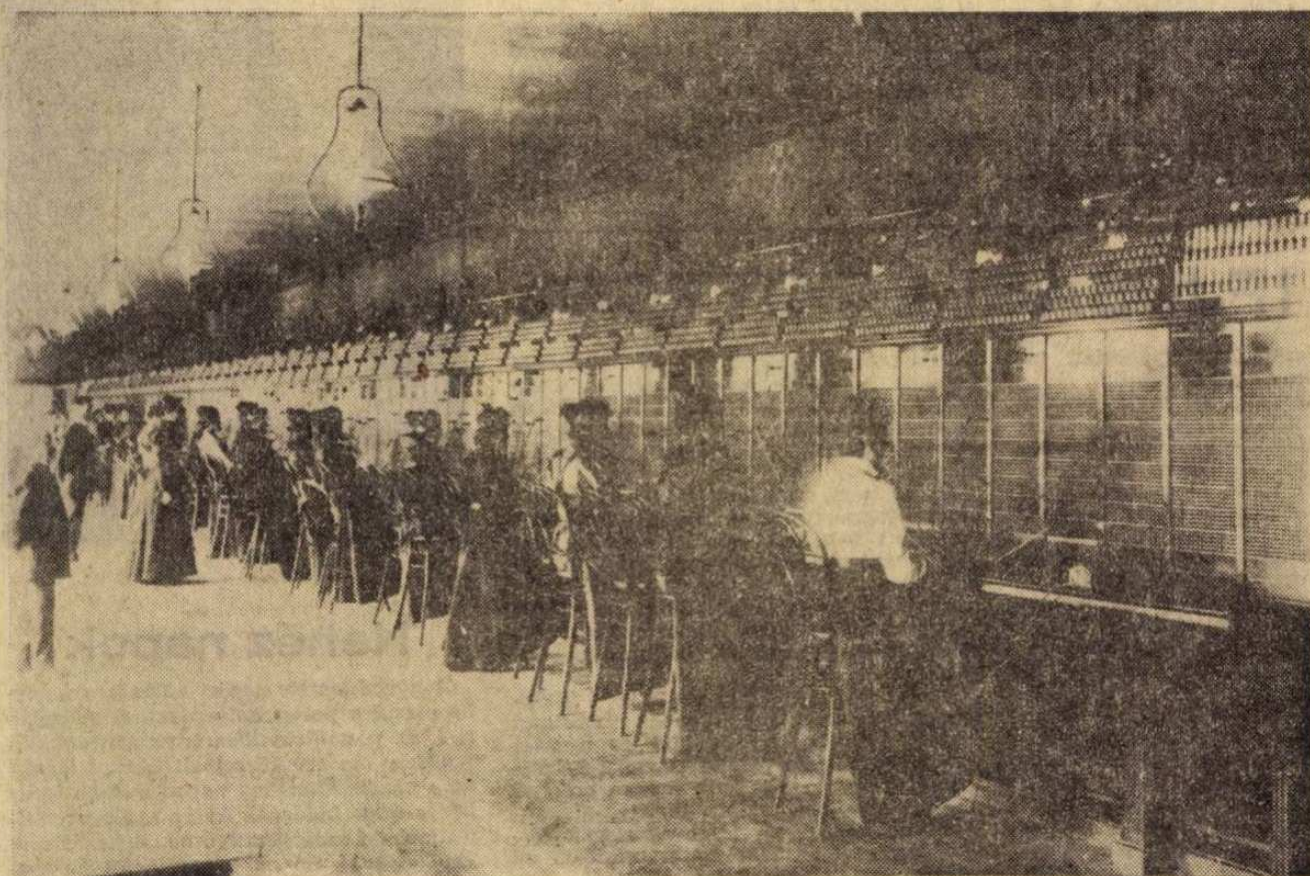
Kidolgozták és kiviteleztek a CH-100-2000 (PAX) háziközpontot, amely fővonal nélküli házi forgalomra készült. Alkalmas több központos üzemű hálózat létesítésére és számtárcsás vagy számbillentyűs készülékek csatlakoztatására.

A crossbar-technika bevezetése mellett jelentős fejlesztési eredménye a vállalatnak az elektronikus technika meghonosítása is. Erről tanúskodnak az ECR gyártmánycsalád tagjai, amelyek az elektronikus vezérlésű központokat tartalmazzák.

E helyen kiemeljük, hogy a Magyar Posta igényeit a vállalat szem előtt tartja, és azt mindenkor rendelkezéseinek megfelelően igyekszik messzemenően kielégíteni. A legrégebbi partner, a Magyar Posta világszerte elismert megbecsülése nem kis mértékben segítette a BHG hírnevét is elmélyíteni. A BHG különösképp kiveszi részét a hazai távhívási rendszer kiépítéséből és a vidék automatizálási programjából.

A berendezések között előkelő helyet foglal el az ATSZK típusú crossbar rurál központ, amelyet a Szovjet Posta Leningrádi Kutató Intézete dolgozott ki és a magyar fejlesztők honosították. E berendezés-típus 100-2000 vonalas kiépítésben készül. A központ kapcsolóelemei „S” típusú jelfogók, a szovjet szabványú crossbar kapcsológép. A rendszer, jelfogós fokozatonkénti vezérléssel, 100 vonalas lépésekkel bővíthető. A Svéd IM Ericsson és a BHG műszaki együttműködése keretén belül gyártják az AR... jelű crossbar rendszerű falusi és a városi nyilvános telefonközpontokat, nagyvárosi hálózatok és automata helyközi központok létesítésére távhívással.

Az 1974-ben százéves fennállását ünneplő BHG a néhány főt foglalkoztató kisüzemből Közép-Európa legnagyobb telefonalközpont gyárává fejlődött, és továbbra is jelentős tényezője marad a Magyar Híradástechnikáról alkotott jó hírnév elmélyítésének.

BELOIANNISZ HÍRADÁSTECHNIKAI GYÁR

Budapest, XI,
Fehérvári út 70.
Telefon: 453-300

Crossbar - késéssel

Az első határidő: 1972. december 31. A második: 1973. április, majd augusztus, végzetül szeptember. A késedelmes kivitelezés a BHG-t terheli. Most végre átadták a hateres állomás kapacitását központot a diósgyőri 10-es postahivatalban. Jelenleg műszaki emberekből álló bizottság ellenőrzi a vonalakat, a központ működését. Ez a közel háromnegyed évi csúszás azonban komoly ráfizetést jelent, hiszen az Ericsson licenc alapján gyártott központ bevételeire már számított a Miskolci Postaigazgatóság. Az épületet is beszámítva a beruházás közel százmillió forintba tehető.

Még hátravan a 20-as postahivatal korszerűsítése, amely felvételként működik. A zsúfoltság az átszervezés óta megszűnt, még ebben az évben megtörténik a felújítás is.

Kevesebb kilépő

A HALEP-nél dolgozó vidékieket — a száz kilométeres körzetben belül lakókat naponta hozza és viszi a Miskolci Postaigazgatóság a célból fenntartott buszjárata. Így járnak be sokan Egerbaktáról, Tiszacsegéről. A mérnök inkább a modern, tavaly épült munkásszállót választották. Csak a hétfőket töltik otthon, természetesen őket is busszal viszik haza. Csak így, különböző kedvezmények árán lehetett biztosítani, hogy a távoli falvakból bejárók vállalják ezt a nehéz fizikai munkát. Legtöbbször nyáron dolgoznak, ősszel, tavasszal, télen kevesebbet — a fagyott, sáros földdel nehezebben lehet boldogulni. Az utóbbi időben sok új munkagépet vásároltak, van már árokásó, betonkialapács, légsűrítési üteztörő, gallyazógép, földtömörítő és betonkeverő gép, valamint kábeldob emelő-szállító gépkocsi. A dolgozók nyolcvan százaléka igénybe veszi a kedvezményes étkeztetést. Két éve, a kinti területen dolgozóknak is szállítanak naponta egyszer meleg ételt. A Kollektív Szerződés mellékletében leszögezték, hogy ebben a munkakörben két darab munkaruha jár —, hogy a cseréléssel, a mosással ne legyen probléma. A létszám valamivel több, mint száz fő. 1971-ben a kilépések száma meghaladta az ötvenet, tavaly ez 31 főre csökkent, idén még kedvezőbben alakul ez a szám. S ez elsősorban a kedvezőbb munkakörülményeknek tudható be.

JÓL DOLGOZIK AZ IFJÚSÁGI BIZOTTSÁG

Az ifjúsági bizottság tavaly november 4-én tartotta első ülését. Legelőször felmérte a terület közel másfélszer postás fiataljának helyzetét, és 28 ifjúságfelelős kapott megbízást. Közel egy éves működésük alatt feltérképezték a fiatalok termelésben, továbbtanulásban, sportban és kulturális életben való részvételét. Megfigyelték, hogy a fiatalok munkahelyi beilleszkedését mennyire meghatározza az első munkahelyi élmény — éppen ezért javasolták mindenütt a kedvező fogadtatást. Ennek végrehajtását figyelemmel kísérik. Ebben az évben a postás szakközépiskolában és a 101. sz. Iparitanuló Intézetben végeztek részére ünnepélyes munkahelyi fogadtatást tartott az igazgatóság vezetője a társadalmi szervezetek vezetőivel egyetemben. Ez a jól sikerült fogadás úgy tűnik, meg hozza „gyümölcsét”. A fiatalok 94 százaléka — tehát szinte mindnyájan — részt vesznek a munkaverseny megvalósulásban.

Az ifjúsági bizottság értékelte az elmúlt évi SZIM-mozgalom tapasztalatait is. Ez alapján javaslatot dolgoztak ki: segítsék a szocialista brigádok ebben a versenyben a fiatalokat, s akkor remélhetőleg megcsinálják a korábbi lemorzsolódást. Most a SZIM-re jelentkeztettek névsorát már megküldték az egyes szocialista brigádoknak, akik vállalták, hogy patronálják a

Kazincbarcán gombamódra szaporodnak a modern lakóházak. Az erkélyeken muskátlik. Széles utak és zöld parkok. A fák még fiatalok, gyenge törzsűek. Kéves az árnyat adó fa. Emeletesek az áruháza. Sok a minden ABC. Neon-reklámok az üzletsorok.

Liget utca 1. A kapu jobb oldalán tábla. E házban van a Borsod megyei távközlési üzem. A magasföldszintes lakásokban. Az üzemvezető, Tóth Károly kálauzol.

A konyha a műszereszek pihenője. Az előszoba a vas-öltözőszekrények helye. A két szobából lett a főközpont. Itt 7-8 ember dolgozik.

A másik lakás:

Ez a kapcsoló-központ. A konyha a távbeszélőkezelők öltözője. Van egy hűtőszekrényünk is. A két szoba a CB kézikapcsolásos központ. Ez hivatalosan 600 előfizető kapcsolására alkalmas. De a kapacitást növelték. Ezeregyszázra. És ezt mind kézzel kapcsolgat. Tizenegy kezelő váltva teljesít szolgálatot. Munkaidejük csökkentett — hét órás. Férasztó idegmunka, s ráadásul zajos is.

A lakókat nem zavarja?

Eddig panasz nem érkezett.

Miért nincs a készülékeken tárcsa?

Mert csak központon keresztül lehet beszélni. Van egy távhívó is. Több mint harminc helyszelgel tudnak összeköttetést teremteni. Kazincbarcán egyébként több százan várnak arra, hogy telefont kapjanak.

A harmadik lakás:

Ez táviró-erősítő. A konyha a táviratközpontok munkahelye. A szoba a távirógépíróké. Van három vevő és egy adógép. Ez automatizált. Tgx-rendszeres. Ezenkívül kis falvakból, kis hivatalokból távbeszélőn is veszik a táviratot.

Több munkahely nincs a házban?

Ebben nincs. De még másik három lakóházban elszórtan dolgozunk. Külön vannak a levél- és csomagfelvevők, a kézbesítők és a hírlaposok...

Az ön munkahelye?

Helyileg egy bérházban. De az utcán is. Mert akkor is hivatalban vagyok, ha az egyik helyről a másikra megyek át.

Gondot okoz ez az irányításban?

Kezdetben. Ma már nem. Megszokták a csoportvezetőket, hogy nagyobb önállósággal kell dolgozni. Nem lehet örökké megkérdezni a főnököt...

Mégis tavaly kiváló címet nyertek. A mégis-t a nehéz körülményekre értem.

Összefogtunk. Sikerült.

Azért tarthatatlan ez az állapot.

A régebbi még rosszabb volt. Eső után a vizet seprével seprték ki az irodákból.

Remény?

1974-től kezdődően. Az új hivatal tervtervezésénél magam is részt vettem. Volt egy-két praktikus javaslatom, amelyet figyelembe vettek.

Megpedig?

A terv szerint nagyobb helyet kapott a levélkiosztás, mint a hírlapkiosztás. Ennek fordítva kell lennie, utóbbi foglalkoztat több embert. Aztán közvetlenebb kapcsolatot fognak létesíteni a főpénztár és a kézbesítők között. Így célszerűbb. A kézbesítő naponta vesz fel s ad le pénzt. A távbeszélő központ az emeleten lesz, hangosbemondóval tájékoztatják a közönséget.

Milyen lesz az épület?

Előbb megmutatnám, az ablakból pont odalátni, ahová építik majd. Zárt udvarú megoldással körbe egy emeletes lesz, illetve a Főter feletti szárnya három emeletre magasodik. Itt a második és harmadik emeleten munkásszálló és vendégszobák lesznek. A crossbar ötezer kapacitására tervezett. Mi tagadás, várjuk.

Legtöbbjük hírlapárus

A Miskolci Postaigazgatóság szb-ülésén tárgyalták a csökkent munkaképességű dolgozók helyzetét. 1967-től a TSZT által tárgyalt kérelmek száma tizenkilenc volt az ezevi kettő is számított. A bizottság az üzemi orvos és a szakszervezet bevonásával tárgyalta meg a kérelmeket — egy döntés után sem érkezett fellebbezés. Az igazgatóságon jelenleg 33 férfit és 100 nőt foglalkoztatnak csökkent munkaképességgel. Legtöbbjük hírlapárus — 96 fő — illetve portás-kapus-ör — 29 fő. Köztük a húsz éven aluliak száma kettő, de a harminc és ötven év közöttiek száma már elérte a hatvanötöt, s ugyancsak magas — 49 fő — az ötven és hatvan év közöttiek száma. A csökkent munkaképességű dolgozók összesen 3500 forint segélyt kaptak.

A Komárra szavaznak

Baj van a motorokkal — panaszoknak a táviratkézelők, s ezt próbálják továbbítani a hivatalvezetők, mint Fónagy László a gyöngyösi 1. sz. postahivatalba.

A lengyel és a szovjet motorokhoz nem kapunk alkatrészt. A Pannónia estére bedöglök. Pedig, ha nincs motor, a távirat késik. Nekünk most két Komárrunk van, s egy régi 125-ös Csepelünk. Ez utóbbit javítani — művészet, nincs hozzá alkatrész. A megoldás? Egységes típus kellene, ami országosan bevált. Mi a Komárra szavaznánk. Gyöngyös utcái 62 kilométer tesznek ki, a város eléggé összeépített. Ezt a kis lengyel motort ezen a területen jól tudják használni a fiúk. Falhoz, kerítéshez odatámasztható, indulásnál könnyen gyújt. Persze, ha a motorokat tulajdonba adhatnánk, minden táviratos jobban vigyázna rá, s így, a hosszabb használatban az ára is megtérülne. De azt sem szabad elfelejteni: jó munkához jó munkaeszköz is kell!

Háztól házig

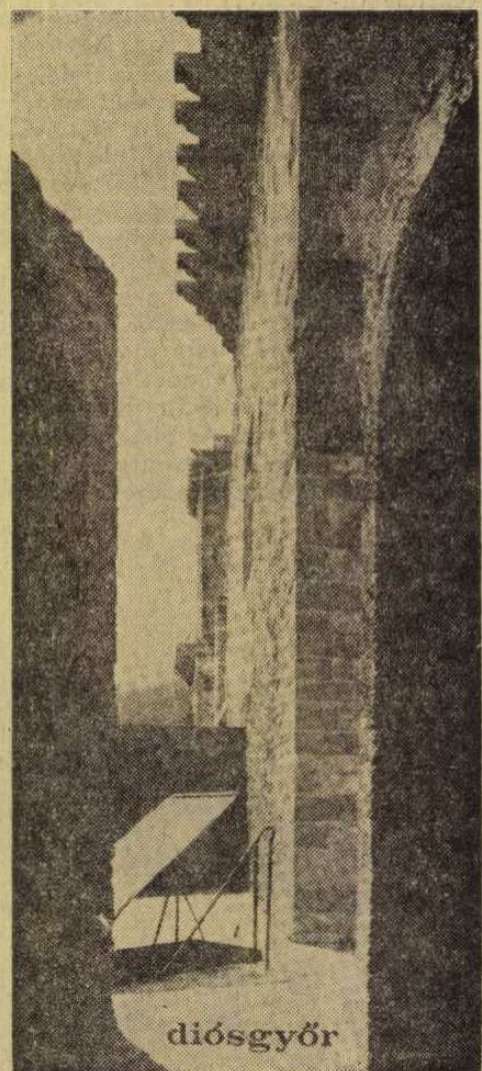
Az új szállítási rendszer alapján a Budapest-Szerencs fővonalon közlekedő postapontokat tartalmát tehérgépkocsik veszik át és viszik a közvetlen rendeltetési helyre. Régebben a különböző elágazásoknál — Recsknél, Gyöngyösnél, Egernél, Ózdánál kismenatok töltötték be ezt a szerepet. Hiányosabb eredménnyel. Az új szállítási rendszer megkönnyíti a postamunkát: a gépkocsik megállnak a faluban, postától postáig szállítják a küldeményeket, összesen 154 postahivatalt érintenek. Nemrégiben 28 új kocsit vásárolt a Miskolci Postaigazgatóság, körülbelül még 8 gépkocsira lesz szükség, hogy zavartalanul tudják a szállítási munkákat ellátni. Az 1973-as keret szerint gépkocsi beszerzésére 2,1 millió forintot, a tehérgépkocsik rekonstrukciójára 900 ezer forintot, a hatvani telephely kialakítására pedig 3 millió forintot lehet felhasználni. Az utóbb említett hatvani garázs és javító építése már folyamatban van. Egyébként a kocsik tárolása és javítása különösen nagy gondot okoz. A miskolci gépjármű szállítási üzem területileg is kicsi, a javításra, szemlére hozott kocsik egymás hegyén-hátán vannak. Előbb az MHSZ-szel folytatott területi pert kell megnyerni, utána tervezni lehet az üzem sürgetően fontos bővítését — mert a gépkocsik száma lassan elérte a kétszázat.

Göröngyös út

A sajozséptéri postahivatal mentén a közútról vezető feljárati út köveze töredézet, a többszöri, részenkénti betonozás következtében göröngyös, hepe-hupás. Ez nehezíti a postai dolgozók munkáját. A tehérgépkocsiról átvett küldeményeket kis csomaghordó kocsin húzzák be az udvaron át az épületbe. Ezt a munkát nők végzik. Az új egyenletessége miatt ez komoly fizikai munkát jelent. Egy magánkisiparos vállalta, hogy hateres forintért egyenletes betonutat készít. Bodnár Mihály hivatalvezető mindezt levélben felterjesztette, egyelőre a hozzájárulást várja. Jó lenne, ha a választóval minél hamarabb megérkezne — közeleg a rossz idő, ami csak rontja a helyzetet.

Hírlapkampány

Kezdődik az őszi, immár hagyományos hírlapkampány a hatvani 1. sz. postahivatalban. Jelenleg hatvanöt példányt hordanak ki a kézbesítők Népszabadságból és megyei lapokból. Ez a tízfős „Kézbesítő” brigád tavaly elnyerte a „Közlekedés Kiváló Brigádja” címet, az ezzel járó húsz ezer forint jutalommal. Vállalásaikban rendszeresen szerepelt, hogy 200-500 új előfizetőt szereznek. Idén még többre vállalkoztak. A kézbesítők előre kigyűjtik azoknak a neveit és címét, ahová nem jár lap, aztán ezeket két vasárnap alkalomával felkeresik. Egy tisztviselő és egy kézbesítő megy mindenhol — s végeredmény: megszüntetik a fehér foltokat. Idáig mindig sikerült, így joggal bíznak abban, hogy most sem maradnak le.

diósgyőr

Nehéz napok

A nyugdíjasztás napjai különösen igénybe veszik a postás dolgozókat. A gyöngyösi 1. sz. postahivatalban az új irányítási rendszer óta 120 körzetbeli hivatal igényli itt a pénzt. Általában naponta öt-hat millió forintot küldenek ki és nyolc-tíz millió forintot szolgáltatnak be. A nehéz időszak minden hónap huszadikától huszonhatodikáig tart. Ilyenkor többen túlóráznak, az estéket bent töltik. Ami könnyíti a helyzetet, az a tavasszal kapott pénzolesztó gép. Július óta csökkent a sorbanállók száma, mert van a hivatalban, már utalványfelvevő gép is. Még egy bundológépre lenne szükség — ez nagymértékben gyorsítaná a munkát és csökkentené a túlórázat.